

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Mariána Jarábka na verejnom zasadnutí konanom v dňoch 9. až 11. februára 2011 v trestnej veci obžalovaného **M. Š. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako aj obžalovaných M. Š., P. Š., J. F., J. H., M. J., Z. U., M. M., L. Č., mjr. Bc. P. C. a Ing. Mgr. M. C., ktoré podali proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK 2 T 16/2008, zo dňa 23. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok **sa zrušuje** vo výrokoch o uložených trestoch a spôsobe ich výkonu u obžalovaných M. Š., P. Š., M. M. a L. Č..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. **sa obžalovaní:**

M. Š., nar. X. v M., bytom S., H., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave,

P. Š., nar. X. v T., bytom T., G., t.č. v mieste bydliska,

M. M., nar. X. v M., bytom S., Š., t.č. v mieste bydliska,

E. Č., nar. X. v B., bytom J., okr. S., prechodne bytom B., okr. S., t.č. v mieste bydliska

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný M. Š. podľa 189 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **24 (dvadsaťštyri) rokov.**

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **maximálnym stupňom stráženia.**

Obžalovaný P. Š. podľa § 189 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **23 (dvadsaťtri) rokov a 4 (štyri) mesiace.**

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **maximálnym stupňom stráženia.**

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu súd **ukladá** aj trest prepadnutia vecí, a to 1 ks obušok biely „FEDERAL“, 1 ks šedý skladací nožík zn. Magnum Kalašnikov a 1 ks čierna dýka zn. SR v čiernom plátennom puzdre.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Obžalovaný M. M. podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **5 (päť) rokov.**

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **minimálnym stupňom stráženia.**

Obžalovaný E. Č. podľa § 189 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere **10 (desať) rokov.**

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **maximálnym stupňom stráženia.**

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne **zrušuje** výrok o treste rozsudku Okresného súdu Senica, sp. zn. 1 T 232/05-73, zo dňa 15. apríla 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6 To 51/2008, zo dňa 6. novembra 2008, ktorým mu bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov s podmieňným odkladom na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6. novembra 2008 a vyhlásený bol dňa 15. apríla 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému **ukladá** aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 1 (jeden) rok.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR vo vzťahu k obžalovaným M. Š. a J. F., ako aj odvolania obžalovaných J. F., J. H., M. J., Z. U., mjr. Bc. P. C. a odvolateľky Ing. Mgr. M. C. **sa zamietajú.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. júna 2010, pod sp. zn. PK 2 T 16/2008, vyniesol rozsudok, ktorým uznal obžalovaných M. Š., Z. K., P. H., F. A., P. Š., R. Z., J. F., J. H., M. J., R. C., Z. U., M. C., M. M., Ľ. Č. a mjr. Bc. P. C. za vinných, a to v jednotlivých bodoch rozsudku nasledovne:

v bode č. 1/

obžalovaní **M. Š., Z. K., P. H., F. A., P. Š., R. Z., J. F., Z. U., M. M.**

zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.

J. H., M. J., R. C.,

z obzvlášť závažného trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005

mjr. Bc. P. C.

z obzvlášť závažného trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 30. júna 2002,

na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období najneskôr v roku 2001, v meste S., okres S. M. Š. zosnoval a s doposiaľ nezistenými osobami postupne vytváral a štruktúralne formoval zločineckú skupinu, neskôr nazývanú „Š.“, ktorá na území Trnavského a Bratislavského kraja koordinovane pôsobila až do 29. septembra 2007 s cieľom páchania zločinov tak, aby tým získali priamo alebo nepriamo finančný a majetkový prospech najmä spôsobom vydierania, zavražďovaním, podvodmi a vyhrážkami, pričom druh a rozsah činnosti, plánovanie síl a prostriedkov určoval výhradne M. Š., ktorý pod svojou neustálou kontrolou jednotlivými úlohami poveroval priamych podriadených členov zločineckej skupiny, tzv. pravé ruky, ktorými boli v priebehu existencie skupiny Z. K., M. Č., F. A., P. H., blízky organizačný pracovníkom bol člen zločineckej skupiny J. F. a títo ďalej v zmysle príkazov M. Š. riadili zverenú úlohu a jednotlivé akcie, ako aj členov zločineckej skupiny a osôb činných pre zločineckú skupinu, pričom členmi zločineckej skupiny boli:

M. Š., ako vodca zločineckej skupiny, v celom období najneskôr od roku 2001 až do 29. septembra 2007, pričom spáchal skutky pod číslom 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ a 11/,

Z. K. najneskôr od roku 2001 do apríla až mája roku 2003, potom od presne nezisteného obdobia roku 2004 do roku 2005, ktorý najskôr robil rozpisovanie služieb biletárov a vyhadzovačov na diskotékach, potom bol v tzv. výjazdovej skupine, neskôr bol veliteľom tzv. výjazdových skupín, vymáhal pohľadávky, bol v pozícii pravej ruky M. Š., bol poverený M. Š. riadiť násilnú činnosť tzv. rozbíjačov a vyberaním nelegálnych poplatkov od podnikateľov za tzv. ochranu,

P. H. najneskôr od januára roku 2005 do 29. septembra 2007 bol v tzv. výjazdovej skupine spolu s členom zločineckej skupiny P. Š., bol pravou rukou M. Š. a ako člen zločineckej skupiny spáchal skutky č. 6/, 7/, 8/, 9/ a 11/,

F. A. najneskôr od roku 2003 do 29. septembra 2007 bol pravou rukou M. Š., vystupoval v zločineckej skupine v mene M. Š., informoval M. Š. o zatknutí P. H. a M. M. s tým, že uviedol „zebrali našich“ a následne sa vyhrážal R. Z., aby nevypovedal proti M. Š. a že on to ide riešiť s obhajcom, mal na starosti tzv. vydieračky,

P. Š. najneskôr od mesiaca august roku 2005 do presne nezisteného obdobia najneskôr do 29. septembra 2007 bol členom tzv. výjazdovej skupiny s pravou rukou a členom zločineckej skupiny P. H. a ako člen zločineckej skupiny spáchal skutky č. 6/ a 8/,

J. F. od presne nezisteného obdobia najneskôr od roku 2001 do 29. septembra 2007 pomáhal M. Š. zabezpečovať organizáciu zločineckej skupiny tým, že rozpisoval služby tzv. biletárov – vyhadzovačov a výjazdových skupín, zvolával členov skupiny na porady, robil osobného šoféra M. Š. a jeho rodine a spáchal ako člen zločineckej skupiny skutok pod číslom 3/,

J. H. v presne nezistenom období v rozmedzí roku 2001 najneskôr do roku 2005 bol tzv. biletárom – vyhadzovačom na diskotékach, bol členom tzv. výjazdovej skupiny a tzv. rozbíjač a ako člen zločineckej skupiny spáchal skutok č. 5/,

R. C. v presne nezistenom období v rozmedzí roku 2001 najneskôr do roku 2005 bol tzv. biletárom – vyhadzovačom, rozbíjačom a šoférom a ako člen zločineckej skupiny spáchal skutok č. 3/ a 5/,

pričom činnými pre zločineckú skupinu boli:

- **Z. K.** v čase spáchania skutkov č. 6/, 7/ a 12/
- **R. Z.** v čase spáchania skutkov č. 9/ a 11/
- **M. J.** v presne nezistenom období najneskôr od roku 2001 najneskôr do roku 2005 robil šoféra a spáchal skutok č. 5/,
- **Z. U.** v presne nezistenom období v rozmedzí od roku 2004 do 29. septembra 2007 robil biletára – vyhadzovača a usporiadateľa na diskotékach a v čase spáchania skutku č. 7/ a 12/
- **M. M.** v čase spáchania skutku č. 11/,

pričom **mjr. Bc. P. C.** v priebehu roku 2002 poskytoval podporu zločineckej skupine tým, že ako príslušník Policajného zboru Slovenskej republiky, v tom čase zaradený na OO PZ J., poskytoval M. Š. informácie z policajného prostredia ako aj o pripravovaných a vykonávaných akciách v služobnom obvode OR PZ Senica,

a zároveň **M. Š.** vykonával povinné organizačné porady s členmi zločineckej skupiny a osobami činnými pre zločineckú skupinu, na ktorých sa plánovali a vyhodnocovali jednotlivé akcie zločineckej skupiny, ďalej sa vykonávala povinná fyzická príprava, M. Š. stanovil systém rozdeľovania finančného zisku v zločineckej skupine, zabezpečoval ubytovanie niektorých členov zločineckej skupiny, stanovoval sankcie pri porušení jeho príkazov a nariadení a pri svojvoľnom opustení zločineckej skupiny a zločinecká skupina disponovala zbraňami ako sú baseballové palice a obušky, a motorovými vozidlami.

v bode č. 2/

obžalovaný **mjr. Bc. P. C.**

z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 30. júna 2002

na tom skutkovom základe, že

mjr. Bc. P. C. v priebehu roku 2002 ako príslušník Policajného zboru SR, v tom čase zaradený na Obvodnom oddelení PZ J., viackrát ako verejný činiteľ prekročil svoju právomoc v tom zmysle, že poskytoval zločineckej skupine M. Š. dôležité informácie o pripravovaných a vykonávaných policajných akciách, zameraných na zaistenie páchatel'ov dopúšťajúcich sa trestnej činnosti pod vedením M. Š. a to v služobnom obvode Okresného riaditeľ'stva PZ S., pričom dňa 22. mája 2002 informoval M. Š. a Z. K. o tom, aby Š. ľudia nešli do obce S., ktorí mali vydierať podnikateľa T. O., nakoľko je na nich pripravená policajná akcia zameraná na ich zadržanie, čo však aj napriek upozorneniu M. Š. a Z. K. nerešpektovali a následne boli zadržaní Pohotovostným policajným útvarom Krajského riaditeľ'stva PZ Bratislava, čím porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a/, f/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru SR, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení účinnom do 30. júna 2002,

v bode č. 3/

obžalovaní **M. Š., R. C. a J. F.**

z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005

na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci december v roku 2003 M. Š., ako vodca zločineckej skupiny, po tom čo zistil, že Ing. K. K. má ako podnikateľ neuhradenú pohľadávku vo výške 800 000 Sk (26 555,14 eur), poveril M. Č. v S., aby spoločne s R. C. vo večerných hodinách poškodili na výstrahu osobné motorové vozidlo zn. Renault 21 Ing. K. K., ktoré mal odstavené pred svojím rodinným domom v S. v Z. Z., pričom R. C. bol M. Š. určený ako vodič a M. Č. medzi tým porozbíjal predné sklá na vozidle, následne na to mal Ing. K. K. výhražný telefonát z bratislavského telefónneho čísla od doposiaľ presne neustálenej osoby, ktorý sa týkal jeho neuhradenej pohľadávky, na základe čoho vyhľadal M. Š. so žiadosťou o pomoc, ktorý mu za finančnú odmenu prisľúbil, že mu v jeho probléme pomôže, pričom si s ním dohodol stretnutie v Českej republike v meste H. v reštaurácii „P.“, kde ho priviezol M. Č. aj spoločne s J. F. a tu mu M. Š. vysvetlil, že celú záležitosť ohľadom pohľadávky rieši silná „bratislavská skupina“, pričom

stačí, ak vyplatí sumu vo výške 400 000 Sk (13 277,57 eur) a problém bude vyriešený, preto nasledujúci deň po predchádzajúcom dohovore, pred obcou V., odovzdal Ing. K. K. v papierovej obálke s logom T.M. Č. a J. F. finančnú čiastku vo výške 400 000 Sk (13 277,57 eur), ktorú potom M. Č. odovzdal M. Š. v mieste jeho trvalého bydliska, za čo M. Š. R. C. a J. F. vyplatil finančnú odmenu a M. Č. odmenu vo výške 20 000 Sk (663,88 eur) odmietol, lebo sa mu zdala nízka,

v bode č. 4/

obžalovaný **M. Š.**
z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005

na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v lete roku 2004 M. Š., ako vodca zločineckej skupiny, prikázal R. J., aby ten poveril M. Č., aby Z. J., nar. X., zatelefonoval výhražný telefonát, čo M. Č. aj urobil z verejnej telefónnej búdky z obce L. v okrese K. a v telefonáte sa M. Č. vyhrážal Z. J. likvidáciou jeho osoby, ako aj jeho dcéry, pokiaľ aj naďalej bude žiadať vyplatenie dlhu R. M., nar. X., čím vzbudil u Z. J. dôvodnú obavu o život a zdravie seba, ako aj svojej rodiny, a preto Z. J. zo strachu zastavil exekučné konanie a svoju pohľadávku už ďalej nevymáhal,

v bode č. 5/

obžalovaní **M. Š., J. H., R. C. a M. J.**
z trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235b ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005

na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci júl v roku 2004 prišiel do firmy R.M. K., okres K. R. J., ktorý predložil R. M., nar. X., plnú moc na vymáhanie oprávnenej pohľadávky Z. J., nar. X., a to prostredníctvom firmy S. so sídlom H., S., pričom ako členovi zločineckej skupiny mu na vymoženie tejto pohľadávky boli vedúcim zločineckej skupiny M. Š. poskytnutí ďalší členovia zločineckej skupiny, a to M. Č., J. H.

a R. C., ktorý bol vo funkcii vodiča a M. J., ktorý bol pre zločineckú skupinu činný, a títo svojou prítomnosťou, najmä psychickým nátlakom, zastrášovali R. M., ako aj jeho rodinných príslušníkov, a to takým spôsobom, že po prenajatí obecného pozemku, na ktorom stála nehnuteľnosť rodinného domu rodiny M. a hospodárske budovy, ktoré slúžia na podnikateľskú činnosť R. M. na tomto pozemku stanovali asi týždeň a počas tejto doby na príkaz M. Š. sprostredkovaný R. J., aby vymohli pohľadávku od R. M., vyvíjali na neho psychický nátlak takého charakteru, že menovaní sa počas svojho pobytu správali až do neskorých nočných hodín hlučne, vulgárne, vykonávali veľkú potrebu na prístupových chodníkoch k domu, v záhrade poškodzovali fóliovník, ničili úrodu, vypúšťali pitnú vodu, vypínali elektrinu, kontrolovali občianske preukazy rodinným príslušníkom R. M., pričom sa mu aj R. J. vyhrážal, že ak nezaplatí, budú v tomto konaní pokračovať, a to až do dňa 23. júla 2004, kedy R. M. vyplatil R. J. časť pohľadávky vo výške 115 000 Sk (3 817,30 eur), a na vyplatení zvyšku pohľadávky sa dohodol R. M. s R. J. do konca mesiaca september 2004, pričom začiatkom mesiaca september 2004 opätovne prišli, pričom R. J. sa mu vyhrážal, že tentokrát to bude ešte horšie a tak znovu stanovali asi tri dni na tom istom pozemku a správali sa rovnakým spôsobom za účelom vymáhania zvyšku pohľadávky od R. M., a preto im R. M. dňa 6. septembra 2004 vyplatil požadovanú sumu vo výške 376 000 Sk (12 480,91 eur), ktorú prevzal R. J. a túto následne odovzdal po predchádzajúcej vzájomnej dohode M. Š., ktorý z takto vymoženej sumy peňazí si presne nezistenú sumu peňazí ponechal a časť ponechal R. J., ako odmenu pre neho a R. J. potom zo svojej časti vyplatil odmenu M. Č., M. J., J. H. a R. C.,

v bode č. 6/

obžalovaní **M. Š., P. H. a P. Š.**

z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. b/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák.

obžalovaný **Z. K.**

z obzvlášť závažného trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005

na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň koncom mesiaca január 2005 prišiel do podniku F.F. v S. M. Š. spoločne s P. H., ako aj s ďalšími doposiaľ neustálenými osobami, za majiteľkou S. H., nar. X.X., pričom M. Š., ako vodca zločineckej skupiny, oznámil majiteľke podniku, že mu bude pravidelne odvádzať z tržby finančnú hotovosť vo výške 5 000 Sk (165,97 eur) za tzv. ochranu a P. H. uviedol, že to môže byť pre ňu aj horšie, s čím však S. H. nesúhlasila, a preto v mesiaci august 2005 ju opätovne so súhlasom M. Š. navštívili P. H., Z. K. spoločne s P. Š., ktorí sa jej začali vyhrážať, že v prípade neplatenia, môžu prísť do jej podniku „maďari alebo bratislaváci“, ktorí budú robiť výtržnosti, môžu podpáliť podnik, a preto S. H., zo strachu, pravidelne mesačne až do mesiaca september 2006 vyplácala sumu vo výške 2 000 Sk (66,39 eur) priamo do rúk P. H., ktorý chodil túto sumu vyberať spoločne s P. Š., pričom túto sumu si delili s vedomím M. Š. P. H. a P. Š. na polovicu,

v bode č. 7/

obžalovaní M. Š. a P. H.

z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák.

obžalovaný Z. U.

zo zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák.

obžalovaný Z. K.

o zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1 Tr. zák.,

na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období v priebehu mesiacov február až apríl 2006 zločinecká skupina na príkaz M. Š. nútila poškodeného O. P., nar. X.X., aby za to, že kazí ceny mäsa v Seredskom a Trnavskom regióne zároveň platil aj za poskytovanie tzv. ochrany, pričom na prvom stretnutí s poškodeným O. P., ktoré sprostredkoval Z. K., prostredníctvom Z. U. sa zúčastnili v meste H. P. H., Z. K. a Z. U., kde P. H. oznámil poškodenému O. P., že kazí ceny mäsa, a preto musí platiť za tzv. ochranu, čo poškodený odmietol a následne P. H. po dohode s M. Š.

sa opakovane stretol cez sprostredkovanie Z. U., ktorý poškodenému telefonicky oznámil „že už to horí“, s poškodeným O. P. v mieste jeho bydliska v meste Š.Š. na P.P., pričom na stretnutí sa zúčastnili aj Z. U. s nezistenými osobami, kde P. H. požadoval od poškodeného O. P. platiť sumu 100 000 Sk (3 319,39 eur) mesačne za tzv. ochranu, ale poškodený O. P. odmietol platiť a ochranu tiež, na čo P. H. oznámil postoj poškodeného O. P. M. Š. a následne O. P. navštívili neznáme osoby rómskeho pôvodu, že ich posielajú M. a že ho majú na starosti a keď aj týchto odmietol, tak v nočných hodinách presne neustálení členovia zločineckej skupiny v mesiaci marec 2006 prehodili cez oplotenie jeho rodinného domu, v ktorom sa nachádza aj sídlo jeho firmy tri zápalné fľaše s obsahom neznámej horľavej látky, ktoré sa po dopade na zem vznietili, čo spôsobilo vyhorenie stánku PNS nachádzajúcom sa na uvedenom pozemku v hodnote 70 000 Sk (2 323,57 eur) a v priebehu mesiaca apríl 2006 opäť prehodili cez uvedené oplotenie dve zápalné fľaše, ktoré spôsobili poškodenie osobného motorového vozidla zn. BMW X3, so spôsobenou škodou cca 10 000 Sk (331,94 eur) v dôsledku čoho získal O. P. dôvodnú obavu o život a zdravie seba a svojej rodiny, ako aj obavu o spôsobenie ďalších materiálnych škôd na svojom majetku,

v bode č. 8/

obžalovaní **M. Š., P. H. a P. Š.**

z obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 141 písm. a/ Tr. zák.

na tom skutkovom základe, že

dňa 28. apríla 2006 na príkaz M. Š., ako vodcu zločineckej skupiny, prišli do spoločnosti H.H. v priemyselnom parku A.A. za P. L. P. H. a P. Š., ktorí sa mu začali vulgárne vyhrážať, že keď nechce mať problémy, musí sa vyrovnáť s M. Š. za svoje dvojročné podnikanie, lebo inak ho môžu dobiť, pričom P. L., ako konateľ spoločnosti H.H., v dôsledku reálnej obavy o svoj život a zdravie v tejto oblasti ukončil podnikanie,

v bode č. 9/

obžalovaní **M. Š. a P. H.**

pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 141 písm. a/ Tr. zák.

obžalovaný **R. Z.**

pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

na tom skutkovom základe, že

v polovici mesiaca august v roku 2006 v katastri obce S., na vodnej ploche O. R. Z. na príkaz M. Š., ktorý mu sprostredkovali neznáme osoby a potvrdil P. H., prišiel za Ing. J. H., nar. X. X., ktorý na uvedenej vodnej ploche jazdil na vodnom skútri a tomuto oznámil, že za vozenie na vodnej ploche je potrebné platiť sumu vo výške 1 000 Sk (33,19 eur) za deň alebo paušálny poplatok 10 000 Sk (331,94 eur), za sezónu, pričom takto vybraté peniaze mali byť pre vodcu zločineckej skupiny M. Š., čo Ing. J. H. odmietol, následne na to R. Z. odišiel a vrátil sa v sprievode P. H., ako aj ďalších piatich doposiaľ presne neustálených osôb, ktorí ho obkolesili s tým, že P. H. sa mu vyhrážal, že ak nemieni rešpektovať príkazy M. Š. ohľadom platenia za vozenie sa na vodnej ploche O., má okamžite vodný skúter vytiahnuť z vody, čo Ing. J. H. z obavy fyzického útoku aj možného poškodenia vodného skútra rešpektoval a telefonoval otcovi JUDr. J. H., ktorý následne komunikoval s P. H. a R. Z. pri bufete, ktorý prevádzkoval R. Z. pri vodnej ploche O. a títo JUDr. J. H. po hádke povedali, že si to má riešiť s M. Š.,

v bode č. 10/

obžalovaný **R. Z.**

zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ a § 20 Tr. zák.,

na tom skutkovom základe, že

R. Z. spolu s ďalšou osobou dňa 17. augusta 2006 v čase okolo 24.00 hod. pred obytným domom na H.H. v H., nútili použitím fyzického násillia poškodeného M. J., nar. X.X. k zaplateniu presne neurčenej čiastky za skútrovanie na vodnej ploche O. v katastri obce S. tým spôsobom, že po tom, ako poškodený M. J. vyšiel z brány obytného domu na H.H. obaja

páchatelia ho fyzicky napadli a zatlačili do kúta pri plote, kde ho zbili po hlave, rukách a hornej časti tela obuškou z gumy alebo plastu a päšťami a počas tejto bitky viackrát opakovali „neser ma, teraz budeš platiť“, pričom následne dňa 3. septembra 2006 v čase od 17.45 hod. R. Z. s ďalšou osobou prenasledovali poškodeného M. J. počas jeho jazdy autom, na vozidle zn. AUDI A6, ev. č. X. v užívaní R. Z. od baru D. na H. ul. v S. smerom na K., kam sa im snažil poškodený M. J. uniknúť a späť do S., kde na križovatke na sídlisku S. v S., kde poškodený M. J. zastavil na križovatke na červenú, vyskákali R. Z. a ďalšia osoba z vozidla AUDI A6 a snažili sa vniknúť do vozidla poškodeného M. J., a keď sa im to nepodarilo, začali búchať päšťami po jeho aute na bočné sklá a pritom vulgárne kričali, aby otvoril a vyhrážali sa mu bitkou s tým, že si ho nájdu aj v H., pričom uvedeným konaním týchto osôb získal poškodený M. J. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

v bode č. 11/

obžalovaný **E. Č.**

z pokusu obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 20 Tr. zák. a § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.,

obžalovaní **M. Š. a P. H.**

z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 141 písm. a/ Tr. zák.

obžalovaní **R. Z. a M. M.**

z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

na tom skutkovom základe, že

dňa 20. septembra 2006 v čase o 12.30 hod. R. Z. doviezol osobným motorovým vozidlom zn. AUDI A6, ev. č. X. P. P., nar. X.X. na zrušené benzínové čerpadlo, spol. B. na ul. Š. v Š. – S. okres Senica, kde od P. P. E. Č. spoločne s ďalšími najmenej 10 doposiaľ nezistenými osobami požadovali aj za použitia fyzického násillia vyplatenie sumy vo výške 1 000 000 Sk (33 193,92 eur) do bližšie neurčeného termínu, ako pokuty za krádež a zničenie

osobného motorového vozidla zn. BMW, čiernej farby, typu 528, ev. číslo S.S., ktorého užívateľom bol L. Č., ktoré mal v minulosti údajne odcudziť a následne podpáliť P. P., a to takým spôsobom, že minimálne dvakrát neznáma osoba udrela P. P. dlaňou do tváre so slovami „aby si vedel, že to myslíme vážne“, na základe konania týchto osôb mal P. P. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, o čom sa ihneď dozvedel P. H., ktorý sa s M. Š. dohodol, že o tie peniaze P. P. oberú, pričom ho oklamali, že mu pokutu udelila silná bratislavská skupina

tzv. X., o čom ho aj prostredníctvom R. Z. a neskôr M. M. utvrdzovali s tým, že R. Z. mu aj povedal, že M. Š. už vybavil zníženie pokuty na 550 000 Sk (18 256,66 eur) a 100 000 Sk (3 319,39 eur) bude odmena pre skupinu M. Š. za vybavenie zníženia pokuty, pričom sumu 650 000 Sk (21 576,05 eur) mal P. P. vyplatiť skupine M. Š. na vopred dohovorenom mieste v dvoch splátkach po 300 000 Sk (9 958,18 eur) a 350 000 Sk (11 617,87 eur) a tak dňa 3. októbra 2006 v čase o 10.45 hod. na parkovisku, pri reštaurácii S. v S. M. M. na pokyn vedúceho zločineckej skupiny M. Š. prevzal od P. P. sumu 300 000 Sk (9 958,18 eur) a potom na základe telefonických pokynov od vedúceho zločineckej skupiny M. Š. mal P. H. prevziať túto sumu od M. M. o 11.55 hod. pred barom D. na H. ul. v Senici., avšak k prevzatiu peňazí nedošlo,

v bode č. 12/

obžalovaní **Z. K., Z. U.**

zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. i/ Tr. zák. a § 140 písm. b/, c/ Tr. zák.

obžalovaný **M. C.**

z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

na tom skutkovom základe, že

dňa 29. septembra 2007 v meste Senica v čase približne o 05.30 hod. v podniku D. na Š. ul. Z. K. a Z. U. fyzicky napadli M. Č., nar. X.X., ktorý významnou mierou napomáha k objasneniu trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., tohto fyzicky napadli, pričom k bitke sa pridali M. C. z kamarátstva k Z. U., a to

takým spôsobom, že ho Z. K. od chrbta päšťou udrel do temena hlavy a potom ako sa otočil ho najmenej jedenkrát udrel päšťou a jedenkrát hlavou do oblasti tváre so slovami „či má odvalu prísť do Senice potom, čo potopil celú bandu a že už neodíde“ a C. ho udrel najmenej jedenkrát päšťou a minimálne dvakrát hlavou do oblasti tváre, pričom Z. U. počas bitky bránil čašníčke celú situáciu ukládať, následne pri osobnom rozhovore Z. K. povedal M. Č., aby zmenil výpoveď v tom zmysle, že proti Š. skupine vypovedal pod nátlakom polície, pričom Z. K. sa počas rozhovoru správal agresívne, hodil na zem pohár a Z. U. s M. C. stáli v blízkosti stola a dávali pozor na M. Č. a počas toho Z. U. vykrikoval na M. Č. „Proč si nás potopil, ty hajzle, zabijem ťa“ a keď potom počas rozhovoru Z. K. udrel M. Č. päšťou do oblasti tváre, tak M. Č. využil vhodnú príležitosť a ušiel z podniku D. von na ulicu, pričom Z. U. a M. C. vyšli za ním, ale neprenasledovali ho ďalej a vzápätí prišla hliadka polície, pričom uvedeným konaním utrpel M. Č. povrchovú tržnú ranu o veľkosti 1 cm na temenej časti hlavy.

Za to boli obžalovaní odsúdení nasledovne:

M. Š.

Podľa § 189 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na **25 (dvadsaťpäť) rokov.**

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **maximálnym stupňom stráženia.**

Z. K.

Podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. l/, n/, o/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody na **6 (šesť) rokov.**

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **minimálnym stupňom stráženia.**

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne **zrušený** výrok o treste rozsudku Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T/14/04-119, zo dňa 7. júna 2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 4 To 88/04, zo dňa 14. októbra 2004, ktorým mu bol podľa § 235 ods. 1 Tr. zák., § 35 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody na 15 (pätnásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 (tri) roky, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. októbra 2004 a vyhlásený bol dňa 7. júna 2004, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne **zrušený** výrok o treste rozsudku Okresného súdu Senica, sp. zn. 3T/81/06-254, zo dňa 29. januára 2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5 To 76/07, zo dňa 12. júla 2007, ktorým mu bol podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody v trvaní **18 (osemnásť) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia**, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. júla 2007 a vyhlásený bol dňa 29. januára 2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

P. H.

Podľa § 189 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/, l/, n/, o/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na **8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov**.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia**.

F. A.

Podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na **5 (päť) rokov**.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **minimálnym stupňom stráženia**.

P. Š.

Podľa § 189 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na **25 (dvadsaťpäť) rokov**.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **maximálnym stupňom stráženia**.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu súd **uložil** aj trest prepadnutia vecí, a to 1 ks obušok biely Federál, 1 ks šedý skladací nožik zn. Magnum Kalašnikov a 1 ks čierna dýka zn. SR v čiernom plátenom puzdre.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

R. Z.

Podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/, l/, n/, o/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na **5 (päť) rokov**.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **minimálnym stupňom stráženia**.

J. F.

Podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na **9 (deväť) rokov a 2 (dva) mesiace**.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **minimálnym stupňom stráženia**.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu súd **uložil** aj trest prepadnutia vecí, a to 1 ks drevená baseballová palica.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

J. H.

Podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody na **8 (osem) rokov a 7 (sedem) mesiacov**.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do **I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny**.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 súd zároveň **zrušil** výrok o treste rozsudku Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/222/07-213, zo dňa 21. januára 2008, ktorým mu bol podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní **9 (deväť) mesiacov** so zaradením do ústavu na výkon trestu s **minimálnym stupňom stráženia**, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. januára 2008 a vyhlásený bol dňa 21. januára 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 55 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 mu súd **uložil** aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks čierny obušok.

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

M. J.

Podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 k úhrnnému trestu odňatia slobody na **8 (osem) rokov a 2 (dva) mesiace**.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do **I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny**.

R. C.

Podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 k úhrnnému trestu odňatia slobody na **8 (osem) rokov a 3 (tri) mesiace**.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do **I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny**.

Z. U.

Podľa § 190 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na **12 (dvanásť) rokov**.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **minimálnym stupňom stráženia**.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu súd **uložil** aj trest prepadnutia vecí, a to 1 ks drevená baseballová palica a 1 ks teleskopický obušok.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

M. C.

Podľa § 364a ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na **8 (osem) mesiacov**.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu **3 (tri) roky**.

M. M.

Podľa § 296 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na **10 (desať) rokov**.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **minimálnym stupňom stráženia**.

E. Č.

Podľa § 189 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 37 písm. h/ Tr. zák. k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody na **18 (osemnásť) rokov a 6 (šest') mesiacov**.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s **maximálnym stupňom stráženia**.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne **zrušil** výrok o treste rozsudku Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/232/05-73, zo dňa 15. apríla 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6 To/51/2008, zo dňa 6. novembra 2008, ktorým mu bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody v trvaní **6 (šest') mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov**, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6. novembra 2008 a vyhlásený bol dňa 15. apríla 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému **uložený** i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 1 (jeden) rok.

mjr. Bc. P. C.

Podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 30. júna 2002 s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 30. júna 2002 k úhrnnému trestu odňatia slobody na **3 (tri) roky**.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 30. júna 2002 bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do **I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny**.

Podľa § 47 ods. 1 Tr. zák. účinného do 30. júna 2002 mu bol **uložený** aj trest straty inej hodnoty.

Naproti tomu obžalovaní:

H. S., R. H., M. D., M. C. a E. Č. boli podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodení spod skutku č. 1 obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. VII/2 Gv 295/06, zo dňa 13. júna 2008 pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že:

v presne nezistenom období v roku 2001 v meste S., okres S., M. Š. s doposiaľ nezistenými osobami postupne vytváral a štruktúralne formoval zločineckú skupinu, ktorá na území trnavského a bratislavského kraja pôsobila až do 29. septembra 2007 s cieľom páchania zločinov tak, aby tým získali finančný a majetkový prospech najmä spôsobom vydierania, hrubého nátlaku, podvodmi, vyhrážkami a ujmou na zdraví, pričom rozsah činnosti, plánovanie síl a prostriedkov určoval M. Š., ktorý jednotlivými úlohami poveroval priamych podriadených členov zločineckej skupiny Z. K., M. Č., P. H., R. J., F. A., P. Š., ktorí upresňovali postupy pre konkrétne akcie a vyberali na realizovanie jednotlivých akcií ďalších členov zločineckej skupiny, ktorými boli R. Z., H. S., J. Z., R. H., J. F., J. H., M. J., R. C., M. D., Z. U., M. M., E. Č. a M. C., pričom úzko spolupracoval aj s mjr. Bc. P. C., ktorý ako príslušník Policajného zboru SR v tom čase zaradený na OO PZ J. poskytoval M. Š. informácie o pripravovaných a vykonávaných policajných akciách v služobnom obvode OR PZ S., pri akciách každý člen zločineckej skupiny plnil určenú úlohu, pričom na niektoré akcie Z. K., M. Č. a P. H. zostavovali tzv. „výjazdové skupiny rozbíjačov“, z členov zločineckej skupiny, ktorými boli R. Z., H. S., J. Z., R. H., J. H., M. J., R. C. a M. D., za účelom zastrasovania podnikateľov a to aj za použitia násilia s cieľom donútiť ich k pravidelnému odvádzaniu finančných prostriedkov M. Š., ktorý jednotlivých členov zločineckej skupiny za ich činnosť finančne odmeňoval.

Ďalej naproti tomu boli obžalovaní M. Š., F. A., Z. K. a J. F. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod skutku č. 7/ obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. VII/2 Gv 295/06, zo dňa 13. júna 2008 pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorého sa mali dopustiť tak, že:

v presne nezistenom období v mesiaci september v roku 2004 po tom, čo poškodený J. Č., nar. X., pre svoje podnikateľské účely v S. požiadal vedúceho zločineckej skupiny M. Š. o zapožičanie finančnej hotovosti vo výške 400 000 Sk, ktoré mu po spísaní notárskej zápisnice o uznaní dlhu vo výške 700 000 Sk v hotovosti vyplatil F. A., ako priamy podriadený člen zločineckej skupiny, s dobou splatnosti do šiestich mesiacov a potom mu M. Š. postupne prostredníctvom svojich členov zločineckej skupiny od mesiaca október 2004 až do mesiaca september 2005 odoberal bez platenia z jeho auto požičovne s obchodným názvom „A.“ v obci D. osobné motorové vozidlá pre účely jeho zločineckej skupiny, v dôsledku čoho ho dostal do platobnej neschopnosti splácať dlh, a preto zo strachu z možného fyzického útoku mu bez platenia vydal, a to v mesiaci október 2004 os. motorové vozidlo zn. Seat Ibiza, čiernej metalízy, EČ: S.S., rok výroby 2004, objem 1,2, VIN: V., ktoré na príkaz M. Š. bez zaplatenia odobral Z. K., v mesiaci december 2004 os. motorové vozidlo Škoda Fabia, EČ: S.S., rok výroby 2004, objem 1,2, VIN: T., bez zaplatenia odobral J. F., v mesiaci august 2005 os. motorové vozidlo Seat Altea, rok výroby 2004, VIN: V., bez zaplatenia odobral R. J., v mesiaci september 2005 dve os. motorové vozidlá, a to Seat Ibiza, EČ: S.S., červenej farby, objem 1,4 cm bez zaplatenia odobrali J. F. a Z. K. a osobné motorové vozidlo zn. WV Golf, EČ: S.S., rok výroby 2004, objem 1,4 cm, VIN: W., ktoré bez platenia odobral Z. K. a takýmto spôsobom sa dostal do platobnej neschopnosti splácať dlh, čo malo za následok, že F. A. na príkaz M. Š. podal návrh na začatie exekučného konania proti poškodenému J. Č..

Ďalej boli obžalovaní M. D. a H. S. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodení spod skutku č. 11/ obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. VII/2 Gv 295/06, zo dňa 13. júna 2008, pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že:

v presne nezistenom období v priebehu mesiacov február až apríl 2006 na P. ul. X. v obci Š.Š., zločinecká skupina na príkaz vedúceho skupiny M. Š. nútili poškodeného O. P., nar. X.X. pod psychickou hrozbou, ako aj spôsobovaním materiálnych škôd na jeho majetku, k pravidelnému mesačnému odvádzaniu bližšie neurčenej finančnej hotovosti za poskytovanie „tzv. ochrany“, čo poškodený odmietol, a to malo za následok, že v priebehu tohto obdobia viackrát prišli za O. P. členovia zločineckej skupiny Z. U., Z. K., P. H., M. D. prezývaný

„R.“ a H. S. prezývaný „P.“, pričom tieto stretnutia telefonicky s poškodeným sprostredkoval Z. U. aj spoločne s ďalšími presne neustálenými členmi zločineckej skupiny, ktorí mali svojou prítomnosťou zastrašiť O. P., od tohto požadovali pravidelne mesačne platiť pokutu vo výške 100 000 Sk, čo však poškodený odmietol, preto v nočných hodinách presne neustálení členovia zločineckej skupiny v mesiaci marec 2006 prehodili cez oplotenie jeho rodinného domu, v ktorom sa nachádza aj sídlo jeho firmy, tri zápalné fľaše s obsahom neznámej horľavej látky, ktoré sa po dopade na zem vznietili, čo spôsobilo vyhorenie stánku PNS nachádzajúcom sa na uvedenom pozemku v hodnote 70 000 Sk a v priebehu mesiaca apríl 2006 opäť prehodili cez uvedené oplotenie dve zápalné fľaše, ktoré spôsobili poškodenie osobného motorového vozidla zn. BMW X3, so spôsobenou škodou cca 10 000 Sk v dôsledku čoho získal O. P. dôvodnú obavu o život a zdravie seba a svojej rodiny, ako aj obavu o spôsobenie ďalších materiálnych škôd na svojom majetku.

Okrem toho bol obžalovaný F. A. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod skutku č. 12/ obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. VII/2 Gv 295/06, zo dňa 13. júna 2008 pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že:

v presne nezistený deň koncom mesiaca apríl 2006 na pokyn M. Š., ako vodcu zločineckej skupiny, prišli do spoločnosti H.H. za P. L. - P. H. a P. Š., ktorí sa mu začali vulgárne vyhrážať, že keď nechce mať problémy, musí sa ešte v ten deň vyrovnáť s M. Š. za svoje dvojročné podnikanie, lebo inak ho môžu dobiť, preto sa následne po telefonickom rozhovore s M. Š. dohodol na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo v poobedňajších hodinách v meste S. v reštaurácii D., kde M. Š. spoločne s F. A., najskôr slovné vulgárne útočili na P. L., aby si nerobil z nich srandu a M. Š. ho päťou dvakrát udrel do oblasti tváre, následne zobral baseballovú palicu, ktorou ho niekoľko krát udrel po tele, pričom M. Š. s F. A. vyžadovali od neho, aby zaplatil sumu vo výške 2 000 000 Sk za staré roky podnikania a za každý ďalší mesiac mal platiť 200 000 Sk s tým, že mu M. Š. dal na odovzdanie peňazí cca 4 dni, pričom tvrdil, že má spolupracovať, ak nechce ležať s dolámanými nohami a rukami a byť kŕmený hadičkou, za pár dní mu telefonoval M. Š., že ak nezplatí bude taktiež dobitá ležať v posteli aj jeho manželka, a preto z obavy o život a zdravie seba, ako aj svojej rodiny, dňa 3. mája

2006 z účtu spoločnosti H.H. vo V., a.s. na M. v B. vybral finančnú hotovosť vo výške 2 000 000 Sk, ktorú v ten istý deň v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách odovzdal M. Š. prostredníctvom doposiaľ neznámeho kuriéra v A. B..

Ďalej naproti tomu boli obžalovaní M. Š., H. S. a R. Z. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodení spod skutkov č. 1/ a 2/ obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. VII/2 Gv 232/08, zo dňa 23. marca 2009 pre skutky kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť tak, že:

1/ v presne nezistený deň v mesiaci február 2006 M. Š., ako vodca zločineckej skupiny, prikázal svojim členom zločineckej skupiny a to H. S., prezývaného „P.“ a R. Z., aby vykonávali útoky so zápalnými fľašami na rodinný dom v obci H. v okrese S., ktorého majiteľom je podnikateľ J. J., nar. X.X., pričom týmto spôsobom ho mali zavražďovať dovtedy, pokiaľ sám nepožiada o poskytovanie tzv. „ochrany“ za pravidelnú mesačnú platbu, ktorá by bola odvádzaná M. Š. a to takým spôsobom, že v mesiacoch február, apríl a august 2006 v nočných hodinách prišli k rodinnému domu podnikateľa J. J., kde H. S. za účasti R. Z. v mesiaci február 2006 prehodil zápalnú fľašu cez oplotenie rodinného domu v dôsledku čoho začala horieť vchodová brána, pričom podobný útok zorganizovali aj v mesiaci apríl a august 2006 s tým, že po odhodení zápalnej fľaše s obsahom horľavej látky, ktorá sa po dopade na zem vznietila, dvakrát vystrelili doposiaľ nezistenou dlhou strelnou zbraňou do nainštalovanej bezpečnostnej priemyselnej kamery umiestnenej pod strechou rodinného domu v blízkosti okna vedúceho do spálne, v ktorej v tom čase spali členovia rodiny J. J., v dôsledku čoho žil J. J. aj so svojou rodinou v neustálom strachu z ich možného ohrozenia života alebo zdravia,

2/ v presne nezistený deň v mesiaci február 2006 M. Š., ako vodca zločineckej skupiny, prikázal svojim členom zločineckej skupiny, a to H. S. prezývaného „P.“ a R. Z., aby vykonávali útoky so zápalnými fľašami na objekt súkromnej firmy s názvom H. R. A., so sídlom v obci R., okres S., ktorej majiteľom je H. R., nar. X.X. a týmto konaním ho mali zavražďovať dovtedy, pokiaľ sám nepožiada o poskytovanie tzv. „ochrany“ za pravidelnú mesačnú platbu, ktorá by bola odvádzaná M. Š., a to takým spôsobom, že H. S., za účasti R. Z. v mesiaci február 2006 prehodil zápalnú fľašu

s obsahom horľavej látky cez oplotenie súkromnej firmy, ktorá po dopade na odstavený kamión začala horieť, ktorú v čas uhasil službu konajúci vrátnik, pričom podobný útok zrealizovali aj v presne nezistený deň v mesiaci apríl v roku 2006 s tým, že po odhodení zápalnej fľaše s obsahom horľavej látky, smerujúcou na odstavený kamión, ktorá sa však po dopade nevznietila, boli vyrušení službukonajúcim vrátnikom, následne na to s doposiaľ nezistenou dlhou strelnou zbraňou dvakrát vystrelili ponad vrátnika a z miesta ušli na osobnom motorovom vozidle striebornej farby zn. Ford Siera na neznáme miesto, v dôsledku čoho získal H. R. dôvodnú obavu o život a zdravie seba, ako aj svojich zamestnancov a obavu o spôsobenie materiálnej škody na majetku firmy, čo by ohrozilo existenciu jeho ďalšieho podnikania.

Napokon, prvostupňový súd rozhodol aj výrokom o náhrade škody, ktorým:

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obžalovaní M. Š., P. H., P. Š. a Z. K. zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť škodu poškodenej S. H., nar. X.X. v M., bydlisko S. – S.S., škodu vo výške 863,04 eur (slovom osemstošesťdesiattri eur a štyri eurocenty).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obžalovaní M. Š., R. C. a J. F. zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť škodu poškodenému Ing. K. K., nar. X.X. v H., bydlisko S., Z. , škodu vo výške 13 277,57 eur (slovom trinásťtisícdeväťdesiatšesťdesiatšesť eur a päťdesiatšesťdesiatšesť eurocentov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení A. J., nar. X.X., bydlisko S.S., Ing. M. J., nar. X.X., bydlisko S.S., P. J., nar. X.X., bydlisko S., Štúrova č. 139/45, R. M., nar. X.X. v K., bydlisko K.K., okr. K. a P. L., nar. X. v S.S., bydlisko P., P.P., odkázaní so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako aj obžalovaní M. Š., F. A., P. Š., R. Z., J. F., J. H., M. J., R. C., Z. U., M. M., Ľ. Č., mjr. Bc. P. C. a v jeho prospech aj jeho manželka Ing. Mgr. M. C..

Odvolanie z osôb, ktorých sa rozsudok prvostupňového súdu týka, tak nepodali Z. K., P. H., M. C., ktorých odsúdenie sa tak stalo právoplatné a nepodali ho ani H. S. a M. D.

v oslobodzujúcej časti rozsudku a keďže proti výrokom, ktoré sa ich dotýkajú nepodal odvolanie ani prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry generálnej prokuratúry generálnej prokuratúry SR ich oslobodenie spod obžaloby sa stalo taktiež právoplatné.

Jednotlivé odvolania obsahovali tieto rozhodné skutočnosti:

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR podal relevantne odvolanie, čo do výroku:

- o oslobodení obžalovaného R. H. spod skutku č. 1/ obžaloby prokurátora zo dňa 13. júna 2008;
- o oslobodení obžalovaných M. Š., F. A. a J. F. spod skutku č. 7/ obžaloby prokurátora z 13. júna 2008;
- o treste, ktorý bol uložený obžalovaným F. A. a J. F. v neprospech uvedených obžalovaných v odôvodnení odvolania prokurátor uviedol:

Vyššie uvedené odvolanie odôvodnil nasledovne:

Výrok o oslobodení obžalovaného R. H. napadol odvolaním preto, lebo zo svedeckej výpovede svedka Č. jasne vyplýva, že obžalovaný R. H. bol členom zločineckej skupiny. Svedok Č. uviedol konkrétne skutky, ktorých sa mal obžalovaný R. H. dopustiť, ako člen zločineckej skupiny. Obžaloba si uvedomuje, že skutok č. 3/ pôvodnej obžaloby (poškodený M. M.) bol vrátený prokurátorovi na došetrenie, avšak svedok Č. jasne popísal konkrétnu činnosť obžalovaného R. H. pre zločineckú skupinu a ide práve o „urobenie poriadku“ v bare P. v S., na čom poukazoval na jeho zaradenie v skupine, kde ho zaradil medzi „rozbíjačov“.

Ku skutku označenému v pôvodnej obžalobe č. 7/ súd oslobodil obžalovaných z uvedeného skutku, konkrétne M. Š., F. A., J. F. a Z. K., pričom svoje rozhodnutie odôvodnil hlavne rozpormi vo výpovedi poškodeného J. Č. na hlavnom pojednávaní a okrem toho mu bola často predkladaná výpoveď z prípravného konania na odstraňovanie rozporov. Je nepochybné, že výpoveď poškodeného J. Č. na hlavnom pojednávaní výrazne odlišná oproti jeho výpovedi z prípravného konania. V prípravnom konaní jednoznačne uvádzal, že si

požičal peniaze od obžalovaných M. Š. a F. A., pričom si požičal z rodinných dôvodov. Podpísal notársku zápisnicu na sumu 700 000 Sk, ale dostal 400 000 Sk, zvyšok bol vopred dohodnutý rozdiel. Následne si požičiavali od neho autá ľudia od M. Š., ten mu za niektoré zaplatil za iné nie, pričom keď si pýtal peniaze, tak bol zastrašovaný, následkom toho nebol schopný splácať leasingové splátky. Na hlavnom pojednávaní poprel, že by bol zastrašovaný, poprel odoberanie áut ľuďmi od M. Š. pre potreby zločineckej skupiny. V závere svojho výsluchu uviedol, že „čo ste odo mňa čakali, keď ste ma nechali odsúdiť“, čo uviedol v kontexte na jeho odsúdenie za leasingové podvody, toto zopakoval aj následne na otázky prokurátora.

Výpoveď poškodeného J. Č. na hlavnom pojednávaní považuje za nepravdivú, pretože tento nevysvetlil hodnoverným spôsobom zmenu svojej výpovede oproti prípravnému konaniu. Zápisnica z prípravného konania je riadne podpísaná, nikdy do konania svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní nenamietal jej obsah. Práve jeho vyjadrenie v súvislosti s jeho odsúdením „čo ste odo mňa čakali, keď ste ma nechali odsúdiť“, nasvedčuje tomu, že na hlavnom pojednávaní vypovedal nepravdivo.

Časť výpovede poškodeného J. Č. na hlavnom pojednávaní korešponduje s výpoveďou obžalovaného Z. K. vo vzťahu k požičaným autám Z. K., a preto oslobodenie obžalovaného Z. K. spod uvedeného skutku považuje za zákonné.

Odvolanie do výroku o treste obvinených F. A. a J. F. podal preto, lebo ich tresty považuje za neprimerané závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa mali dopúšťať a v prípade uznania viny aj za skutky, ktorých výrok o oslobodení napadol odvolaním, by im mal byť uložený prísnejší trest odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedených skutočností prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd SR podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a za použitia § 321 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK 2 T 16/2008, zo dňa 23. júna 2010

- vo výroku o oslobodení obžalovaného R. H., ktorým bol oslobodený spod skutku č. 1/ obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. VII/2 Gv 295/06, zo dňa 13. júna 2008,

- vo výroku o oslobodení obžalovaných M. Š., F. A. a J. F., ktorým boli oslobodení spod skutku č. 7/ obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. VI1/2 Gv 295/06, zo dňa 13. júna 2008.

Ďalej navrhol, aby Najvyšší súd SR podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a podľa § 321 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK 2 T 16/2008, zo dňa 23. júna 2010 vo výroku o treste obžalovaných F. A. a J. F.,

a súčasne, aby Najvyšší súd SR rozhodol podľa § 322 ods. 1 Tr. por. o vrátení veci v uvedených častiach súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný M. Š. prostredníctvom obhajcu dňa 7. februára 2011 predložil dôvody odvolania a vyjadrenie k odvolaniu prokurátora. V dôvodoch odvolania namietal procesné vady, a to:

- porušenie práva na obhajobu
- porušenie práva byť prítomný na hlavnom pojednávaní a klásť svedkom otázky
- porušenie práva na verejné prejednanie veci
- porušenie práva na vykonanie dôkazov v súlade s Trestným poriadkom
- porušenie práva byť oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia
- porušenie práva na rozhodnutie o vine a treste nezávislým súdom zriadeným zákonom.

Okrem týchto procesných porušení namietal nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Pokiaľ ide o porušenie práva na obhajobu, v odolaní sa citujú ustanovenia čl. 46, 48 ods. 2, 50 ods. 3 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1, 3 Dohovoru a v súvislosti s právami obsiahnutými v týchto článkoch vzhlada ich porušenie v súdom použitom inštitúte náhradného obhajcu.

Opatrením predsedu senátu špecializovaného trestného súdu zo dňa 1. decembra 2008, jemu ako aj ďalším obžalovaným bol ustanovený náhradný obhajca JUDr. R. T.. Už v úvode hlavného pojednávania vyslovil výhrady a nedôveru inštitútu náhradného obhajcu, opakovane sa domáhal, aby hlavné pojednávanie bolo vykonávané aj za prítomnosti ním zvoleného obhajcu, ku ktorému mal plnú dôveru. Z ustanovenia čl. 6 ods. 3 písm. c/ Dohovoru, ktoré má

v zmysle čl. 154c ods. 1 Ústavy SR prednosť pred Trestným poriadkom a naň nadväzujúcej judikatúry je zrejmé, že mu nemožno nanútiť iného obhajcu, pokiaľ má obhajcu zvoleného a ktorého si aj platí. Z toho dôvodu považuje hlavné pojednávanie v dňoch, keď nebol prítomní ani jeden zo zvolených obhajcov, teda v dňoch 8. novembra 2008 do 11.40 hod., 25. februára 2009, 4. marca 2009, 5. marca 2009, 6. marca 2009, 13. marca 2009, 6. apríla 2009, 9. septembra 2009 od 9.21 hod., 10. septembra 2009, 21. septembra 2009, 22. septembra 2009, 15. októbra 2009 do 13.05 hod., 12. apríla 2010, 25. mája 2010 a 26. júna 2010 za nezákonné a žiada zopakovať vykonanie všetkých dôkazov, ktoré boli v týchto dňoch vykonané, aby mohol realizovať svoje právo obhajovať sa aj pomocou zvoleného obhajcu a klásť vylúčaným osobám otázky.

Odhliadnuc od skutočnosti, že mu nemožno nanútiť iného obhajcu, pokiaľ má obhajcu zvoleného a ktorého si aj platí vo vzťahu k náhradnému obhajcovi má výhrady v tom smere, že tento si neplnil svoje povinnosti, preto mu už 19. marca 2010 avizoval vyslovenie nedôvery, čo špecializovaný trestný súd nechal bez povšimnutia. Dňa 25. mája 2010 preto výslovne žiadal o ustanovenie iného náhradného obhajcu. O výkone práv a povinností JUDr. T. svedčí, že keď vykonával práva a povinnosti, opakovane nemal na svedkov žiadne otázky, ak mal, tak nedostatočné z hľadiska kvality aj kvantity. Absurdným bolo, že v rozpore s jeho výslovným pokynom na príkaz predsedu senátu predniesol na hlavnom pojednávaní dňa 26. mája 2010 záverečnú reč. Následne obžalovaný na str. 10 svojho odvolania sumarizuje svoje výhrady k výkonu práv a povinností JUDr. – T., ako napr., že ho nenavštevoval a neradil sa s ním spôsobom úmerným trestnej činnosti, ktorá sa prejednávala, nepripravoval sa na hlavné pojednávanie, nesledoval riadne priebeh hlavného pojednávania a pod.

Porušenie práva byť prítomný na hlavnom pojednávaní vzhláda v nadväznosti na ustanovenie § 252 Tr. por., § 293 ods. 7 a ods. 9 Tr. por., keď boli vykonávané hlavné pojednávania v jeho neprítomnosti, hoci mu to neumožňoval jeho zdravotný stav a keď výslovne nepožiadal o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že či už zvolený alebo náhradný obhajca požiadali o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, nakoľko výkon takéhoto oprávnenia je viazaný výlučne na jeho osobu.

V dôsledku vyššie uvedeného postupu bolo v dňoch 30. júna 2009, 9. septembra 2009, 10. septembra 2009 a 21. septembra 2009 porušené jeho právo zaručené čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2, 50 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 3 písm. c/ Dohovoru, keď sa v uvedených dňoch nemohol na hlavnom pojednávaní zúčastniť a obhajovať sa osobne, vyslúchať svedkov, ktorí boli vypočúvaní.

Porušenie práva na verejné prejednanie veci vzhliadol v nadväznosti na ustanovenie § 249 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 10 ods. 1 Tr. por., ako aj ustanovenia § 250 ods. 2 Tr. por. v tom, že na hlavnom pojednávaní 16. októbra 2010 (zrejme má byť 16. októbra 2009) bolo vykonané na návrh obžalovaného Z. s vylúčením verejnosti, hoci k tomu neboli splnené zákonné podmienky, rovnako pred rozhodnutím o vylúčení verejnosti nebol k tomuto zámeru vypočutý. Okrem toho súd porušil aj jeho ďalšie právo, a to právo na prítomnosť dôverníkov, ktoré mu umožňuje § 250 ods. 2 Tr. por. Hoci prístup dvoch dôverníkov na hlavnom pojednávaní je viazaný na žiadosť obžalovaného, na toto právo nebol súdom, ani náhradným obhajcom upozornený.

Uznesením súdu o vylúčení verejnosti bolo porušené jeho právo na verejné prejednanie veci podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Preto považuje výsluchy obžalovaných Z., H. a K., zo 16. októbra 2009, za nezákonné a žiada ich zopakovanie.

Právo na vykonanie dôkazov v súlade s Trestným poriadkom obžalovaný M. Š. viaže v odvolaní na spôsob uplatňovania § 130 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., týkajúceho sa práva svedka odoprieť výpoveď, rovnako na § 131 ods. 1 Tr. por. , § 263 ods. 4 Tr. por., § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a ďalšie.

S odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR poukazuje na to, že ani jeden svedok vypočutý na hlavnom pojednávaní sa nevyjadril, či toto právo využíva alebo nie, aj keď bol o tomto práve poučený. Keďže ani jeden zo svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní sa výslovne nevyjadril, či právo odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. por. využíva alebo nie, sú podľa názoru obžalovaného výpovede všetkých svedkov uvedených na str. 22 a 23 odvolania procesne nepoužiteľné.

Nezákonný bol aj spôsob výsluchu R. M., rod. J. z 24. februára 2010, malo byť postupované podľa čl. 9 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach.

Porušenie práva byť oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia vidí v tom, že v rozsudku bola zmenená právna kvalifikácia oproti obžalobe v skutkoch č. 6/, 7/, 11/ bez toho, aby bol súdom na túto zmenu upozornený a umožnil mu vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie pripraviť si obhajobu a navrhnúť vykonanie dôkazov (str. 24 odvolania).

Porušenie práva na rozhodnutie o vine a treste nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, vidí jednak v nadväznosti na citovanú judikatúru ESĽP a zákonov č. 291/2009 Z.z., 757/2004 Z.z., 385/2000 Z.z., 185/2002 Z.z., ako aj Nálezu Ústavného súdu, sp. zn. PL ÚS/17/2008 a ďalej v tom, že predseda senátu Mgr. Ivan Matel a členovia senátu JUDr. Jozef Šutka a JUDr. Ružena Sabová neboli dočasne pridelení alebo preložený na výkon funkcie na špecializovaný trestný súd v súlade s Ústavou SR a zákonom, vydaním rozsudku bol v rozpore s čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru odňatý zákonnému sudcovi.

Okrem toho podľa jeho názoru zmenou v zložení senátu v priebehu súdneho konania došlo k porušeniu § 277 ods. 5 Tr. por. a § 298 Tr. por. o nezmeniteľnosti zloženia senátu, keď na základe opatrenia predsedu špecializovaného trestného súdu dňa 25. júna 2008 pri jeho výsluchu nastúpil náhradný sudca JUDr. Ján Buvala za dovolenkujúcu JUDr. Ruženu Sabovú.

Podľa neho v zmysle § 238 ods. 2, § 246 ods. 2 Tr. por. sudkyňa JUDr. Ružena Sabová sa už ďalšieho konania a rozhodovania nemala zúčastňovať.

Nesprávnosť výroku o náhrade škody vzhliada v podanom odvolaní obžalovaný M. Š. vo výroku, podľa ktorého bol zaviazaný spolu s ďalšími obžalovanými nahradiť 13 277,57 eur poškodenému Ing. K. K. na základe dôvodov uvedených na str. 39 odvolania.

Vzhľadom na uvedené, obžalovaný M. Š. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/ až f/ Tr. por. v celom

rozsahu vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu, znovu prejednal a rozhodol, avšak v inom zložení senátu.

Dňa 9. februára 2011 o 07.55 hod. obhajca predložil aj doplnenie odvolania, v ktorom vytýka vady, týkajúce sa skutkových zistení a hmotnoprávneho posúdenia.

K založeniu a zosnovaniu zločineckej skupiny uviedol, že nič také preukázané nebolo. Nikto nevypovedal o nejakom stretnutí alebo sedení, kde by sa rozčlenila hierarchia skupiny, kto komu bude dávať pokyny, kto koho činnosť bude koordinovať a všetky ďalšie atribúty zločineckej skupiny. Taktiež niet objektívnych dôkazov svedčiacich o zosnovaní a založení zločineckej skupiny. Rozsudok je založený len na výpovediach spoluobžalovaných, ktorí vypovedali až v samotnom závere hlavného pojednávania, kedy si mali možnosť prispôbiť výpovede podľa svedkov, aby im boli poskytnuté výhody v podobe nižšieho trestu. Tu by chcel zdôrazniť, že ich výpovede v prípravnom konaní a prvotné výpovede pred súdom sú v značnom rozpore s ich následnými výpoveďami. Keď obžalovaný Z. zmenil dňa 10. septembra 2009 výpoveď, na základe ktorej bol prepustený z väzby, tak následne za mesiac dňa 16. októbra 2009 zmenili resp. si prispôbili výpovede aj obžalovaní H. a K., v dôsledku čoho im bol zrušený kolúzny dôvod väzby, ktorá však v tom čase bola jemu bezdôvodne ponechaná až do skončenia dokazovania. O tom, že zo strany menovaných obžalovaných išlo o účelové konanie nepochybuje, nakoľko sa počas, resp. pred začiatkom hlavného pojednávania v ten-ktorý deň stretali bez prítomnosti obhajcov s prokurátorom. Ďalšie svedectvá, ohľadom zločineckej skupiny svedkov M. Č., R. M., rod. J. a M. D., sú vyložene účelové, nakoľko všetkým z nich boli poskytnuté výhody a beztrestnosť za spáchané trestné činy, ktoré neboli predmetom obžaloby. Tu by chcel poukázať, že svedok Č. pácha trestnú činnosť nepretržite do dnešného dňa a nechápe, akým zázrakom bol 3x odsúdený na podmienku len počas obdobia, v ktorom proti nemu svedčil. Svedok M. je momentálne vo výkone trestu v Českej republike za drogovú činnosť, nakoľko v Českej republike mu zrejme niekto nevedel zabezpečiť výhody tak, ako svedkovi Č.. Svedok M. má po výkone trestu v Českej republike vykonať trest aj na Slovensku a popri tom je stíhaný na Slovensku za ďalšie podvody, ktoré spáchal sám aj napriek tomu, že tvrdí, že bol členom zločineckej skupiny. Potom mu nie je jasné, prečo je za to obvinený sám. Tu by chcel podotknúť, že svedkovi J. sa chválil, že je chránený políciou, lebo vypovedá na skupinu, čo svedok J. potvrdil vo svojej výpovedi. Svedok D. bol taktiež obdarený výhodou zastavenia trestného stíhania za skutok, ktorý spáchal s obžalovaným K., ale ktorý nebol predmetom obžaloby, nakoľko išlo o skutok, ktorý nebol kladený za vinu

údajnej zločineckej skupine. Za tento skutok, ktorý mali spáchať D., K., K. a G., bol však v jeho veci odsúdený obžalovaný C. a pritom tento skutok, ako už uviedol, nebol predmetom obžaloby. V tejto súvislosti uviedol, že v rezolúcii XV. Medzinárodného kongresu trestného práva sa uvádza, že: „je neprípustné vziať do úvahy pri ukladaní trestu iné trestné činy obvineného, ktoré neboli preukázané v trestnom rozsudku na základe spravodlivého procesu“. Preto v odvolaní chcel iba poukázať na dôveryhodnosť svedkov a spoluobžalovaných - už právoplatne odsúdených na účelovosť ich výpovedí a pohnútok.

Čo sa teda týka dôkazov založenia a zosnovania zločineckej skupiny, podľa jeho názoru špecializovaný trestný súd neidentifikoval presne za akých podmienok, resp. okolností (ukončenie pracovného pomeru v SBS nie je okolnosť), kedy, ako a kde k zosnovaniu takej skupiny došlo. Všetko je opreté o výpovede už vyššie uvedených svedkov a spoluobžalovaných, ktorí sa navzájom podporovali a ohľadom zločineckej skupiny niet iných dôkazov, ako výpovede týchto pochybných osôb z ešte pochybnejšími pohnútkami. Aj z ich výpovedí si špecializovaný trestný súd selektoval a vyberal vety a myšlienky, ktoré sa mu hodili pre uznanie a zvyšok označil za nedôveryhodné, keď uvádzal, že „v tejto časti výpovede svedkovi, obžalovanému neuveril a v tejto časti uveril“. Zato ostatným spoluobžalovaným a svedkom, ktorí mali byť členmi zločineckej skupiny a toto členstvo popreli, špecializovaný trestný súd neuveril v nijakej časti ich výpovede. Všetko ostatné, čo sa Špecializovanému trestnému súdu nehodilo, vyhodnotil ako účelové a nedôveryhodné aj napriek tomu, že rozpory neodstránil konfrontáciami. Špecializovaný trestný súd dokonca umožnil vypočuť prokurátorovi svedkov, ktorí vypovedali o údajných skutkoch, ktoré neboli predmetom obžaloby a odôvodňoval to, že sa to týka zločineckej skupiny. Išlo napr. o svedkov M., Š., M., ktorých nakoniec súd spochybňoval a neuveril im, lebo to bolo v jeho prospech. Popri všetkom chce uviesť, že vo veci založenia a zosnovania zločineckej skupiny nebol produkovaný ani jeden dôkaz, že by bola založená zločinecká skupina a taktiež to nevyplýva zo žiadnej výpovede. Špecializovaný trestný súd pritom však uvádza, že naskočili iba do tzv. idúceho vlaku a rovno, ako tzv. pravé ruky, pričom sa mali v tejto funkcii strieďať, čo si navzájom potvrdili. Je však proti logike, ak by mal niekto taký zo skupiny odísť a prišiel by na jeho miesto niekto iný, aby vedel potvrdiť postavenie odídeného člena, keď bol mimo diania. Zosnovať, čo znamená vymyslieť, vytvoriť plán činnosti, vyhľadať osoby, rozdeliť úlohy, určiť hierarchiu skupiny, o tom predsa nikto nevypovedal. Nikto neuviedol, že mal napr. ostatným členom skupiny predstaviť svoju pravú ruku, čo by malo logiku, aby ho ako osobu ostatní rešpektovali alebo aspoň jeho pokyny, ale toto sa nestalo. Rovnako nebolo preukázané, že by kohokoľvek predstavil ako

nejakú osobu vo funkcii ostatným členom skupiny (aspoň tej vrchnej časti hierarchie). O tom nikto nevyповedal. Nikto ani nevyповedal o tom, že by ho oslovil, aby pôsobil v zločineckej skupine a nastúpil do takej a takej funkcie za určitú odmenu vopred dohodnutú. Svedkovia, ktorí potvrdzujú svoju účasť v skupine, si zrejme nasadli do toho vlaku bez lístka a akosi svojvoľne sa ustanovili do jednotlivých funkcií. Špecializovaný trestný súd vo svojom rozsudku uvádza, že zločinecká skupina bola štruktúrovaná, pričom on bol šéf a K. bol pravá ruka už v základe. Nikto však z tých, čo potvrdzujú účasť na členstve nevyповedal o tom, že by K., ako pravá ruka nariadil vykonať niečo, čo by bolo v rozpore so zákonom a teda zároveň predmetom obžaloby. Taktiež nikto nevyповedal o tom, že by K. tlmočil nejaký pokyn na spáchanie trestného činu, ktorý by bol predmetom obžaloby.

Ďalej obžalovaný Š. v odvolaní uviedol, že konštatovanie špecializovaného trestného súdu, že jeho pravé ruky Z. K., M. Č., F. A., P. H. v zmysle jeho príkazov riadili zverené úlohy a jednotlivé akcie, nie je podložené žiadnymi faktami, ktoré by boli vyplývali z vykonaných dôkazov. Nikto nevyповedal a teda nepotvrdil, že by niekto z nich riadil nejakú akciu na jeho príkaz. Tu poukazuje napr. na skutky poškodených M. a J., kde všetko organizoval R. M. a dokonca vyplácal odmenu ľuďom, ktorých oslovil na vykonanie práce a taktiež všetko materiálne zabezpečoval, takže nie Č., ako pravá ruka, ale M.. Potom to teda vyzerá, že „pravá ruka“ bola podriadená bežnému členovi, za ktorého sa M. určil svojvoľne. V skutku poškodeného P. zasa H. vypovedal, že sa „chopili iniciatívy“, takže i tu chýba jeho príkaz alebo poverenie na to, aby niečo konal. V skutku poškodeného H. vyvinul taktiež iniciatívu sám, keď mal zavolať akýchsi chalanov zo S. (jeden menom R.), aby mu išli pomôcť v spore s H. ml. a následne mali byť aj pri hádke s H. st. Tu treba zdôrazniť, že on to nebol, kto vsúval slová do úst H. a Z.. O tomto sa mal od H. dozvedieť telefonicky od neho, čo však nikto nepotvrdil, že ho o tom informoval. Podľa H. st., s ktorým sa stretol asi o dva týždne po incidente o tom nevedel, čo potvrdil vo svojej výpovedi, že mu to povedal. Ak by o tom vedel, načo by ho posielal za H., ktorý tam v tom čase sedel. Aby riskoval, že H. povie, že o tom vie?! S H. st. mal dovtedy dobré vzťahy a nebol dôvod ho zavádzať. Naopak H. dôvod zavádzať mal a svoje dosiahol, keď dostal najmenší trest, aký dostať mohol. Pri všetkých týchto skutkoch, ako aj ďalších, chýbajú tie príkazy, poverovanie a následné kontroly, o ktoré sa opiera špecializovaný trestný súd. Taktiež chce poukázať na konštatovanie v rozsudku, že s ohľadom na potreby zločineckej skupiny jednotliví členovia zastávali „rôzne funkcie“, ktoré je zavádzajúce. Špecializovaný trestný súd nevyomenoval a ani inak nezrejmlil, o aké funkcie ide a čo je ich náplňou.

Vyslovil preto názor, že vôbec nebola preukázaná vnútorná štruktúra skupiny (bol ustálený šéf a to on a niekoľko pravých rúk, ale nič viac, dokonca tí tzv. rozbíjači, biletári neboli obvinení), ani disciplína, ani postihy pre nesplnenie úlohy. Sankcie, ktoré uviedol svedok Č. a M. neboli nijako preukázané, lebo to, že Č. nepustili biletári na diskotéku do P., údajne na jeho príkaz, je len jeho tvrdenie, ktoré nie je ničím priamo podporené. Biletári k tomu neboli vypočutí a ani majiteľ podniku, či taký zákaz Č. dostal. M. rozprával o zákaze len vo všeobecnosti. Práve naopak „údajný“ zákaz chodiť do podnikov K. nerešpektoval a nič sa mu nestalo a ani mu v tom nikto nebránil, tak potom ide o aké sankcie? Nikto taktiež nevypovedal, že by sa niekto niekomu vyhrážal za nesplnenie úlohy alebo pokynov alebo, že by mal mať niekto z neho strach. Potom sa nedá hovoriť o disciplíne, ktorú nikto konkrétne neopísal.

Následne obžalovaný M. Š. v doplnenom odvolaní analyzuje skutkový stav k jednotlivým osobám a skutkom, poukazuje na neúplnosť skutkových zistení a na nesprávne hodnotenie dôkazov zo strany prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora vyslovil názor, že jeho odvolanie bolo podané po lehote, pretože v prvom jeho odvolaní podaným ešte v zákonnej lehote neuviedol, že podáva odvolanie ohľadne skutku pod bodom č. 7/ obžaloby z 13. júna 2008 v neprospech obžalovaných, uviedol to iba v odôvodnení odvolania, ktoré však bolo podané po lehote.

Odvolanie obžalovaných P. Š., J. H. a Z. U. bolo odôvodnené spoločne, prostredníctvom ich obhajcu.

V predmetnej veci predovšetkým nezdierajú názor súdu, že by boli členmi organizovanej zločineckej skupiny, a to či už vedome alebo nevedome. V prvom rade vytýkali, že obžaloba hovorí o jej založení v presne nezistenom období r. 2001, súd v rozsudku v bode 1/ hovorí o nezistenom období, ale najneskôr v r. 2001, pritom, ak by sa tak stalo pred aprílom 2001, tak trestný zákon takú skutkovú podstatu ešte nepoznal a skutok sa teda stať nemohol a skupina, ako organizovaná a zločinecká založená byť nemohla.

Z výpovedí obvinených a svedkov však vyplýva, že už pred rokom 2001 sa určité osoby poznali a pracovali spolu pri vykonávaní tzv. biletárov na jednotlivých diskotékach a zábavách a to nielen v meste, či okrese S.. Táto ich práca, smerujúca k zabezpečeniu

poriadku a bezpečnosti na diskotékach za odmenu, samozrejme neraz spojená so zásahom voči osobám, ktoré prekračovali určité rámce akceptovateľného správania sa, známky páchania trestnej činnosti nevykazovala.

Pritom táto nie presná interpretácia a „krčmové reči“ viedli nakoniec k vytvoreniu fámy o skupine „Š.“ (o K. sa začalo prvýkrát hovoriť až po ich zadržaní v r. 2006, na základe medializácie tohto prívlastku). Pritom rozborom ich činnosti v danom období bola evidentne iba ochrana na diskotékach a zábavách, za ktorú im usporiadatelia platili.

Slovenská republika v Ústave SR zabezpečuje implementáciu nadnárodných právnych noriem, pokiaľ účastníkom poskytujú širšiu ochranu a práva ako vnútroštátne právo. Okrem práva na spravodlivý proces, ktorého sa v zásade účastníkom konania v súlade s uvedeným dostalo, majú právo i na spravodlivý trest.

Právny názor o uznaní viny, z ktorého vychádza odsudzujúci rozsudok pri ukladaní druhu a výmery trestov, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, nepovažujú vyššie uvedení obžalovaní (Š., H. a U.) za správny, avšak je zrejmé, že súd sa ním v naznačenom smere riadil.

Ak by aj bolo možné akceptovať použitú nesprávnu právnu kvalifikáciu jednotlivých skutkov, obžalovaní sú toho názoru, že k uloženiu spravodlivých trestov jednotlivým obžalovaným nedošlo.

Aj platné trestné právo v SR pozná zmierňujúce ustanovenia vo vzťahu k výške a druhu trestov pri uznaní viny, pokiaľ sa javí byť vzhľadom ku všetkým okolnostiam aj spodná hranica základnej výmery trestu príslušného druhu neprímerane prísna, avšak v tomto prípade k aplikácii spomínaných ustanovení nedošlo.

V tejto súvislosti poukázali na celý rad rozsudkov okresných i krajských súdov SR, ale i rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kde za oveľa ťažšie následky v podobe majetkových škôd, v podobe ťažkých újm na zdraví, ale i na životoch, pri ťažkých drogových deliktoch, či korupcie, sú ukladané niekoľkonásobne nižšie tresty odňatia slobody, a to neraz i s podmieneným odkladom ich výkonu na skúšobnú dobu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, preto obžalovaní Š., H. a U. navrhli napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o vine v bode 1/ rozsudku, ostatné skutky posúdiť bez tejto priťažujúcej okolnosti, ako skutky spáchané ad hoc príslušným počtom obvinených bez iných súvislostí a uložiť im tomu zodpovedajúce tresty odňatia slobody pri spodných hraniciach zákonom stanovených trestných sadziieb, v jednotlivých prípadoch i so zvážením s možnosťou ich podmieneného odkladu.

Čo sa týka škôd, nech sú obvinení solidárne zaviazaní k ich náhrade podľa jednotlivých skutkov.

Odvolanie obžalovaných J. F. a F. A. bolo taktiež vypracované za oboch ich spoločným obhajcom. V ňom sa namietal výrok o vine i treste, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.

Konkrétne sa v odvolaní namietalo, že, či už v rámci prípravného konania, ako i samotného konania pred súdom, boli porušované práva klientov na obhajobu obsiahnuté v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 2 Tr. por., pretože neboli vykonávané, či už v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní navrhnuté dôkazy (vid' návrhy a zvukový záznam).

Ďalej obžalovaní poukázali na porušovanie zásady rovnosti strán v priebehu hlavného pojednávania, pričom upozornili na námietky, či už ich, alebo ich obhajcu (vid' zvukový záznam).

Poukázali taktiež na námietky vznesené v priebehu pojednávania namietajúce nezákonnosť senátu špecializovaného trestného súdu, konajúceho v tejto veci, nakoľko po zriadení tohto súdu vec prejednával opätovne senát pôsobiaci predtým na špeciálnom súde bez toho, aby bola vec pridelená zákonným spôsobom zákonnému sudcovi. Čo sa týka skutkových zistení, sú toho názoru, že súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav pri uznaní viny.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok

vo výroku o vine a treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odvolaní obžalovaných J. H. a R. C. (vypracovanom spoločným obhajcom) sa v prvom rade namieta, že svedkovia M. Č. a R. J. boli vypočutí v ich neprítomnosti, hoci si svoju účasť na ich výsluchoch vyhradili. Jednalo sa o kľúčových svedkov, pri výsluchu, ktorých bolo porušené ich právo na obhajobu garantované čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa napádaného rozsudku obžalovaný J. H. sa mal tohto trestného činu dopustiť v presne nezistenom období v rozmedzí od roku 2001 do roku 2005, a to tým, že bol tzv. biletárom - vyhadzovačom na diskotékach, podľa napádaného rozsudku mal byť členom tzv. výjazdovej skupiny a tzv. rozbíjačom a ako člen zločineckej skupiny mal spáchať skutok č. 5/ podľa napádaného rozsudku (t.j. trestný čin hrubého nátlaku podľa § 235 písm. b/ ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005).

Vyššie uvedené tvrdenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, obsiahnuté v napádanom rozsudku, podľa názoru tohto obžalovaného, nie sú v žiadnom smere pravdivé. Nikdy nebol zakladateľom, členom, sympatizantom a ani nikdy nepodporoval a ani sa nijakým iným spôsobom nepodielal na činnosti žiadnej zločineckej skupiny a ani teroristickej skupiny. V zmysle napádaného rozsudku mal byť členom zločineckej skupiny a teroristickej skupiny v presne nezistenom období od roku 2001 do roku 2005. Poukázal na to, že v roku 2001 dovŕšil 17 rokov (a to konkrétne až 28. júla 2001), bol v tom čase (roky 2000 - 2003) študentom SOUP v H. v odbore stolár. Na základe uvedeného je zrejmé, že v tom čase nemohol pôsobiť ako rozbíjač a ani ako člen výjazdovej skupiny, keďže v tom čase (v roku 2001) mal len nejakých 16-17 rokov a nedokáže si celkom presne predstaviť, ako by, ako taký mladý človek mohol vykonávať činnosť rozbíjača v nejakej zločineckej skupine. Navyše až do roku 2003 bol študentom a mal študijné povinnosti, ktoré tiež neboli zlučiteľné s členstvom v akejkoľvek zločineckej skupine.

Je pravdou, že niekedy v mesiacoch jún - júl 2004 stanoval na pozemku v K.. Bol tam z dôvodu, že sa ho spýtal R. J., či by tam nešiel postrážiť pozemok za odmenu, ktorú mu vtedy sľúbil, avšak nikdy nezaplatil.

Išiel tam na základe dohody s R. J., ale v žiadnom smere tam nebol vyslaný ako člen zločineckej skupiny, išiel tam ako súkromná osoba, na základe dohody o pracovnej činnosti s SBS-kou H.H.. Bol v tom, že sa jedná o pozemok vo vlastníctve R. J. a vôbec nevedel o tom, že ho má len prenajatý. Na ceste na tento pozemok sa zastavili na obecnom úrade, kde R. J. vybavil nejaké papiere, ktoré prezreli aj príslušníci polície, takže ho ani len nenapadlo, že by v akomkoľvek smere mohlo ísť o niečo nelegálne.

Pravdou je, že na tomto pozemku stanoval, ďalej je pravdou, že sa zdržiaval len na pozemku, na ktorom mali stanovať, nikdy nevšiel do domu M. a nikdy sa voči žiadnemu členovi rodiny M. nesprával agresívne. Je možné, že sa počas stanovania správal niekedy hlučnejšie, keďže konzumovali alkohol, ktorý im nosil R. J., tiež je pravdou, že použil vodu na pozemku, na účely osobnej hygieny, avšak nikdy nevypínal rodine M. elektrinu, ani nikdy nevykonal veľkú potrebu na prístupovom chodníku k domu, ani sa nikdy k rodine M. nesprával vulgárne, ani nepoškodil fóliovník. Tiež je pravdou, že sa nikdy nedopustil násillia, ani hrozby násillia a ani hrozby inej ťažkej ujmy voči žiadnemu členovi rodiny M..

To znamená, že trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235 písm. b/, ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 sa v žiadnom smere nedopustil a ani nemohol dopustiť, keďže jeho konanie nenapĺňa, ani nenapĺňalo znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

Obžalovaný M. J. taktiež namietal výrok o vine i treste, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.

Skutok pod bodom 1/ a bodom kategoricky poprel, tieto nespáchal a necíti sa byť vinný. Ku skutku č. 1/ vo svojej výpovedi uviedol, že nikdy nepracoval pre M. Š. a tohto pozná len z videnia. Nebol členom žiadnej zločineckej skupiny a ani žiadnu nepozná. R. M., rod. J. je jeho bratranec a tak v priebehu roku 2004 na jeho požiadanie mu niekoľkokrát robil vodiča vo svojom voľnom čase. Vždy zostal v motorovom vozidle a tak nemal vedomosť, aké záležitosti R. M., rod. J. vybavoval. Nemal žiadnu vedomosť o tom, že by R. M., rod. J. mal pracovať pre M. Š.. Ak mu robil šoféra, tak len z dôvodu príbuzenského pomeru.

Zo spáchania skutku je usvedčovaný výpoveďami sv. R. M., rod. J., M. Č., sv. M. D., obž. P. H., obž. Z. K., ktorí sa vyjadrili, že obž. M. J. stále behal s R. M., rod. J. a robil mu šoféra. Že bol členom zločineckej skupiny však nijako nepreukázali Tieto výpovede sú tendenčné a účelové a nepovažuje ich za dôveryhodné.

Ku skutku č. 5/ vypovedal, že niekedy v mesiaci júl 2004 za ním prišiel zamestnávateľ M. Č. s R. M., rod. J. a oznámil mu, že bude robiť osobnú ochranku R. M., rod. J., pri vymáhaní oprávnenej pohľadávky od R. M., a to v K.. Je pravdou, že pri strážení prenajatého pozemku požíval alkoholické nápoje, správal sa hlučne a vulgárne, ale v žiadnom prípade svojim konaním nemal v úmysle robiť nátlak na poškodeného M. a jeho rodinu, nikomu sa nevyhrážal, ani nikoho nenapadol. Ďalej vypovedal, že v roku 2004 na požiadanie R. M., rod. J.. ako svojmu bratrancovi robil niekedy šoféra vo svojom voľnom čase. Takúto službu však robil viacerým podnikateľom zo S., a to v prípade, keď potrebovali šoféra.

Pokiaľ je zo spáchania skutku usvedčovaný výpoveďou sv. M. Č. a svedka R. M., rod. J., tak výpovede týchto svedkov považuje za tendenčné a nevierohodné.

Skutku č. 1/ sa mal dopustiť tým, že bol činný pre zločineckú skupinu.

Má za to, že použitie uvedenej právnej kvalifikácie v tejto trestnej veci bolo účelové a neopodstatnené.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu Najvyššiemu súdu SR v Bratislave, aby zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, č.k. PK 2T 16/2008, zo dňa 23. júna 2010 podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho spod obžaloby zo skutku č. 1/ a skutku č. 5/ oslobodil, prípadne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. po zrušení tohto rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný M. M. v odvolaní zdôvodnenom taktiež obhajcom, namieta predovšetkým subjektívnu stránku vo vzťahu k trestnému činu, za ktorý bol odsúdený. Ani jeden zo svedkov nepotvrdil, že by bol členom zločineckej skupiny.

Vyplýva to aj z výpovedí P. P., P. P. a ďalších. Bol dobrý kamarát bratov P. a aj podľa ich názoru vystupoval len ako poštár. Sám M. Š. vypovedal, že on sa do celej záležitosti len zamontoval a prišiel za ním s odkazom od P.. Behal medzi ním a P. a to asi preto, aby sa mu zavďačil. Tiež uviedol, že M. ani nevedel o ich zámere. Tento skutok ani nebol výsledkom organizovanej skupiny. Preto aj trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov považuje za neadekvátny.

Obžalovaný E. Č. vo svojom odvolaní namietal jednak vinu, jednak uložený trest odňatia slobody. Podľa jeho názoru z jeho strany ani neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol odsúdený. Násilie, alebo hrozba násilím musí vykazovať určitú intenzitu a váhu, ktorou otázkou sa prvostupňový súd nezaoberal. Doposiaľ vykonaným dokazovaním ani nebolo preukázané, že tie dve facky boli voči poškodenému P. P. použité v súvislosti s tým, že aby zaplatil 1 000 000 Sk a teda nebol preukázaný jeden z obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu vydierania.

Za nesprávny postup zo strany prvostupňového súdu, považuje aj pri ukladaní trestu odňatia slobody. Zvýšenie trestnej sadzby pri použití asperačnej zásady špecializovaný trestný súd vykonal nezákonným spôsobom, keď pri určení hornej hranice trestnej sadzby prekročil maximálnu povolenú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá činí 25 (dvadsaťpäť) rokov. Poukazujúc aj na to, že značnú škodu, ktorú mal chcieť spáchať predstavuje suma 33 193,92 eur, ktorá sa blížila k dolnej hranici značnej škody navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Bc. P. C. taktiež namietal predovšetkým výrok o vine. Zhodne, ako v priebehu trestného konania, sa obhajoval, že žiadne informácie z policajného prostredia obžalovanému M. Š. neposkytoval. Súd ho pritom odsúdil, bez toho, aby riadne zistil skutkový stav. Dôkazy, ktoré navrhoval vykonať, neboli vykonané. To, že by takto konal, nepotvrdil ani M. Š., ani svedok K., čo sa týka aj údajnej policajnej akcie v S..

Vo vzťahu k tvrdeniu obžalovaného K. uviedol, že mu mal volať z mobilného telefónu, so službou CLIR (nezobrazenie volajúceho čísla) s tým, že sa nemôže dovolať Š.,

uviedol, že dáva do pozornosti správu z Orange, ktorá tvorí prílohu tohto odvolania, ktorá potvrdzuje, že na jeho telefóne nikdy nemal aktivovanú takúto službu.

Podotkol tiež, že na hlavnom pojednávaní tak, ako už niekoľkokrát počas celého trestného konania, navrhol vypočuť osobu zadržanú v obci S. - E. C. zo S., pričom mu bol uvedený návrh bez udania dôvodu zamietnutý. Ďalej navrhol vypočuť ďalšiu osobu, zadržanú na akcii S., a to p. M. G. a taktiež navrhol vypočuť riaditeľa KR PZ Bratislava, ktorý v tom čase dňa 22. mája 2002 mal organizovať a riadiť uvedenú akciu v obci S., pričom on jediný môže povedať, či uvedená akcia bola alebo nebola prezradená. Aj z jeho policajnej praxe vie, že ak by bola prezradená akcia, musia existovať z uvedenej akcie nejaké písomné záznamy, poznatky, odkiaľ únik informácii smeroval.

Čo sa týka rekognície, kde bol osobou M. Č. opoznaný a ktorý uviedol, že ho vozil na stretnutia za osobu M. Š. a že mu mal vybavovať nejakú vec ohľadom predaja vozidla, uviedol, že osobu M. Č. pozná z videnia a podľa mena z toho dôvodu, pretože bol na zozname záujmových osôb polície z prostredia organizovanej kriminality spoločne s niektorými osobami spomínanými v rozsudku. Je pre neho nepochopiteľné, ako osoba M. Č. môže tvrdiť skutočnosti, ktoré uviedol pri rekognícii. Uvedené skutočnosti sú vymyslené a vykonštruované. V živote s osobou M. Č. nikdy nesedel spoločne v žiadnom dopravnom prostriedku, na ktorom by ho vozil za M. Š..

Takisto sa súd nevysporiadal so skutočnosťou, že svedok Č., je osobou, ktorá nemôže byť dôveryhodným svedkom, nakoľko sa jedná o osobu závislou na tvrdých drogách, čo potvrdil aj sám svedok Č., ktorý priamo na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase rekognície závislý bol, dôkazom čoho je aj to, že každá jeho výpoveď je iná, raz hovoril, že ho vozil za Š. na salaš do obce Kunov, pričom na jeho námietku, že v tom čase bol salaš v rekonštrukcii, svedok uviedol, že tak v tom prípade ho vozil pred salaš a veľa ďalších klamstiev. Z toho dôvodu navrhli vyšetriť jeho duševný stav, pričom ani uvedenému návrhu nebolo vyhovené.

Čo sa týka rekognície, kde bol opoznaný osobou M. D., k veci uviedol, že s osobou M. D. mal dočinenia dva krát. Nie je pravdou tvrdenie D., že mu ho predstavil M. Š. a tiež, čo tvrdil pri rekognícii. Nikdy ho M. Š. jemu nepredstavil,

nikdy menovanému nepodal ruku, nikdy s ním nebol kamarát, ale naopak. Prvý krát menovaného videl asi v roku 2004, kedy počas služby v služobnom obvode OO PZ Jablonica menovaného kontroloval ako vodiča, kde mu uložil poriadkovú pokutu asi vo výške 500 Sk. Následne na to začiatkom roku 2007 počas jeho služby počas jeho nebezpečnej jazdy bol zastavený medzi obcami Senica a Jablonica, kde zase bol riešený v blokovom konaní na sumu 1 000 Sk. No však v tomto prípade už nebol taký kľudný, ako tie tri roky pred tým. Počas riešenia priestupku bol priestupca arogantný, drzý. Po uložení blokovej pokuty sa mu neustále vyhrážal, že ho vyzlečie z uniformy a že sa stretávajú naposledy. Z uvedených vyhrážok si nerobil nič, lebo počas kariéry v policajnom zbore si človek na takýchto arogantných ľuďoch zvykne a je voči takému správaniu imúnny. Z toho dôvodu si myslí, že M. D. sa mu chcel týmto nejakým pomstiť, lebo to, čo uvádza sa vôbec nezakladá na pravde.

Poukazuje na obzvlášť hrubé porušenie základných zásad trestného konania, týkajúce sa procesného postavenia svedkov Č., D. a J..

Tým, že prvostupňový súd, Špecializovaný trestný súd v Pezinku, akceptoval procesné postavenie uvedených ako svedkov v tomto konaní podľa jeho názoru zvlášť hrubým spôsobom porušil ustanovenia § 205 ods. 1 Tr. por., ktoré takéto postavenie v tomto konaní priamo zakazuje, nakoľko v osobe svedka Č., ktorý sa aj sám priznal, sa jedná o návodcu a organizátora. Týmto bolo porušené nielen ustanovenie § 1 Trestného poriadku, ale samozrejme aj ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. por., nakoľko tým, že uvedeným osobám bolo priznané procesné postavenie svedkov, sa trestné stíhanie nevedlo v súlade so zákonom, nakoľko: „ cieľ nemôže posväcovať nezákonné prostriedky“.

Je preto len logické, že takýmto postupom súdu bola porušovaná počas celého súdneho konania aj základná zásada trestného konania uvedená v ustanovení § 2 ods. 5 Tr. por., nakoľko má za to, že prokurátor a následne aj súd tým, že pripustil porušovanie § 205 ods. 1 Tr. por. nesplnili si svoju povinnosť uloženú im zákonom, tzv. zásadu legality.

Obžalovaný Bc. P. C. preto navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolanie vo vlastnom mene podala aj manželka obžalovaného Bc. P. C. Ing. Mgr. M. C.. Podľa nej jej manžel je človek zodpovedný, spoločenský, čestný a skutky, z ktorých je obžalovaný, sú v absolútnom rozpore s jeho povahou, správaním a konaním. Je nezlučiteľné s jeho spôsobom života konanie, pre ktoré bol odsúdený. Celý súdny proces mal stresujúci vplyv na jej manžela i celú rodinu. Nemôžu sa domôcť pravdy, čoho dôkazom sú zamietavé odpovede na jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Verili v spravodlivý proces a manželovo oslobodenie, keďže žiadne dôkazy o jeho vine neexistujú.

Čo sa týka údajnej „protislužby“ za poskytovanie informácií – vymáhanie pohľadávky za nejaké vozidlo, uviedla, že každé vozidlo, ktoré mali, bolo registrované na ňu alebo manžela, nikdy nemali problém s predajom alebo kúpou vozidla, nie je im jasné, prečo by mali niečo vymáhať alebo to od niekoho žiadať, preto považuje výpovede svedkov za nedôveryhodné.

Upriamila pozornosť súdu na skutočnosť, že manžel je nespravodlivo obžalovaný, pričom v rozsudku sa spomínajú aj iní policajti, ktorí mali poskytovať informácie a súd nepovažoval za potrebné ich predvolať (a ani žiadny iný policajt obvinený nebol). Toto veľmi zle vplýva na psychický stav celej rodiny, poškodzuje to dobré meno a povesť manžela, detí i celej rodiny preto, že ho verejná mienka hádže do jedného vreca so skupinou M. Š., s ktorou však nič spoločné nemal, iba to, že sa s M. Š. poznali, ako bývalí kolegovia, ktorí prehodili spolu pár slov, ak sa stretli na ulici, čoho bola viackrát svedkom.

Ing. Mgr. M. C. navrhla preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok a Bc. P. C. oslobodil spod obžaloby alebo vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Nutné je podotknúť, že Bc. P. C. po určení termínu verejného zasadnutia doručil odvolaciemu súdu ďalšie podanie, v ktorom podal návrh na vykonanie dôkazov, a to vypočutie JUDr. P. F., vypočúť ako svedkov všetkých aktérov zadržaných v obci S., t.j. E. C., K. K., M. G., preskúmať duševný stav M. Č., M. D. a Z. K., zadovážiť vyjadrenie predsedu senátu špecializovaného trestného súdu Mgr. Ivana Matela, vypočúť R. H., ako aj vykonať ďalšie dôkazy.

K predchádzajúcemu návrhu doplnil ohľadne trestu alternatívny návrh, aby mu bol prípadne uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom, nakoľko od údajného skutku uplynulo 9 rokov, pričom akcia bola úspešne ukončená, páchatelia boli zadržaní, čiže by išlo o nízky stupeň spoločenskej nebezpečnosti.

Za účelom rozhodnutia o takto podaných odvolaniach, najvyšší súd určil termín verejného zasadnutia na dni 9. až 11. februára 2011, na ktoré sa dostavili obžalovaní M. Š., J. F., J. H., Z. U., Bc. P. C. a odvolateľka Ing. Mgr. M. C.. Obžalovaní P. Š., M. J., M. M. a L. Č. sa síce na verejné zasadnutie nedostavili, ale prostredníctvom svojich obhajcov predložili žiadosti o vykonanie verejného zasadnutia v ich neprítomnosti, čím boli splnené zákonné podmienky pre takýto postup.

Takéto podmienky však neboli splnené u obžalovaných R. Z., F. A., R. C. a R. H., ktorí sa na verejné zasadnutie nedostavili, ani nepredložili žiadosť o vykonanie odvolacieho konania v ich neprítomnosti.

Preto trestnú vec týchto obžalovaných najvyšší súd podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčil na samostatné konanie.

Najvyšší súd tak na riadne určenom verejnom zasadnutí rozhodol o odvolaní prokurátora, ohľadne M. Š. a J. F. a odvolaniach M. Š., P. Š., J. F., J. H., M. J., Z. U., M. M., L. Č., Bc. P. C. a Ing. Mgr. M. C., ktorá podala odvolanie v prospech svojho manžela Bc. P. C..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im prechádzalo. Na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, prihliadne len vtedy, ako by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd nezistiac dôvod pre postup podľa § 316 ods. 3 Tr. por. spôsobom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil nasledovné skutočnosti:

V prvom rade dospel k záveru, že obžalovanými a prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR napadnutý rozsudok prvostupňový súd vyniesol po vykonaní súdneho konania, ktoré nevykazuje procesné pochybenia takého charakteru, ktoré by zakladali nezákonnosť súdneho konania alebo jeho časti v zmysle § 316 ods. 3 písm. a/, b/, c/ Tr. por.

Špecializovaný trestný súd po obdržaní obžaloby v predmetnej trestnej veci zo dňa 13. júna 2008 postupoval dôsledne podľa ustanovení tretej časti Trestného poriadku, ktorá upravuje základné pravidlá súdneho konania.

Po predbežnom prejednaní obžaloby dňa 6. októbra 2008 špecializovaný trestný súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonával jednotlivé dôkazy zákonným a transparentným spôsobom, dodržal pritom všetky základné princípy kontradiktórneho trestného procesu.

Svojim procesným postupom na hlavnom pojednávaní poskytol všetky nevyhnutné záruky pre zabezpečenie spravodlivého konania pre obžalovaných. Umožnil všetkým na hlavnom pojednávaní prítomným obžalovaným a obhajcom vypočúvať svedkov, klásť im otázky, požadovať doplňujúce odpovede, pripomienkovať ich, prípadne vznášať námietky voči jednotlivým svedeckým výpovediam.

Prvostupňový súd taktiež rešpektoval právo obžalovaných navrhovať dôkazy na svoju obhajobu. Celý rad takýchto návrhov uznal opodstatnenými a vykonal ich. Tak napr. v porovnaní s dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní na návrh obžalovaných takto dopĺňal dokazovanie k viacerým skutkom, konkrétne ku skutku č. 1/ – týkajúceho sa zločineckej skupiny, ku skutku č. 8/ - týkajúceho sa poškodeného P. L., v skutku č. 2/ – týkajúceho sa obžalovaného Bc. P. C., skutku č. 9/ - ktorý bol spáchaný voči poškodenému Ing. J. H., skutku č. 12/ – ktorý sa týkal poškodeného M. Č., ale aj ďalších.

Dôkazom transparentného postupu súdu prvého stupňa pri dokazovaní je i skutočnosť, že na základe vznesených návrhov obžalovanými a ich obhajcami boli niektorí svedkovia vypočúvaní opakovane, a to najmä za situácie, keď sa s odstupom času (tu treba podotknúť, že hlavné pojednávanie pozostávalo z 51 pojednávacích dní a trvalo od 11. novembra 2008 do 23. júna 2010) ukázala takáto potreba dôvodnou.

Tak napr. svedok M. Č. z dôvodu aktualizovaných pripomienok obžalovaných bol na hlavnom pojednávaní vypočutý štyrikrát, konkrétne dňa 21. januára 2009, 22. januára 2009, 9. septembra 2009, 15. októbra 2009, rovnako poškodený P. L. bol vypočutý 26. februára 2009, 14. októbra 2009, 25. mája 2010, navyiac podrobil sa ešte aj konfrontácii so svedkom Ing. V. T..

Tieto skutočnosti odvolací súd uvádza príkladmo z toho dôvodu, že pokiaľ vznikli v dokazovaní, v rámci jeho časovej postupnosti neúplnosti, či nejasnosti, prvostupňový súd vykonal všetko potrebné, aby tieto boli odstránené a objasnené.

Pokiaľ špecializovaný trestný súd odmietol vykonať niektoré návrhy obžalovaných na doplnenie dokazovania učinil tak u tých, ktoré nepovažoval za potrebné vykonať s ohľadom na celkovú dôkaznú situáciu a povahu navrhovaného dôkazu. Súhrn takýchto dôkazov, ktoré súd I. stupňa nepovažoval za potrebné vykonať, je podrobne rozvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 234 až 236, kde sú vysvetlené aj dôvody, prečo takto postupoval.

Toto vysvetlenie považuje odvolací súd za presvedčivé, v komparácii s použitou argumentáciou za logické, pretože aj podľa odvolacieho súdu tieto návrhy prekročili rozumnú mieru účelnosti takéhoto dôkazu, z hľadiska jeho možného prínosu k predmetu dokazovania, ktorého najdôležitejšou zložkou v trestnom procese je zistenie, či sa stal protiprávny skutok trestnoprávnej povahy, ak áno, kto ho spáchal a z akej pohnútky (§ 119 ods. 1 Tr. por.).

V ďalšom najvyšší súd zistil, že špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní, rozhodujúc o obžalobe prokurátora, vykonal všetky dôkazy potrebné pre zákonné a objektívne rozhodnutie, vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a tak dospel k správnym skutkovým a právnym záverom tak v odsudzujúcej časti rozsudku, ako aj v jeho oslobodzujúcej časti.

V odôvodnení svojho rozsudku potom v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Odvolací súd považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku za transparentné, presvedčivé a súladné v skutkových a právnych úvahách a záveroch vo vzťahu ku každej čiastkovej otázke, ktorá bola predmetom dokazovania.

Špecializovaný trestný súd v rozsiahlom odôvodnení popísal svoj dôkazný postup, oboznámil konkrétny vecný obsah všetkých relevantných dôkazov, následne logický obsah toho ktorého dôkazu vyhodnotil. Pri svojich záverečných úvahách o vine, či nevine toho ktorého obžalovaného pri jednotlivých skutkoch v rámci svojho hodnotiaceho procesu ozrejmil, aké konkrétne postavenia a dôkaznú silu pripísal tomu ktorému dôkazu vo vzťahu k svojmu meritórnemu rozhodnutiu. Svoje skutkové zistenia opiera o konkrétne dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom. Na tieto skutkové zistenia potom aplikoval správne právne závery hmotnoprávneho i procesnoprávneho charakteru.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere korešponduje so skutočným obsahom jednotlivých dôkazov, a preto ho odvolací súd hodnotí ako objektívne správne, presvedčivé a spôsobilé poskytnúť verný obraz o priebehu trestného konania a dôvodoch, ktoré prvostupňový súd viedli k určaniu viny, právnej kvalifikácie, či uloženiu trestu tomu ktorému obžalovanému, prípadne k vyneseniu oslobodzujúceho výroku u skutkov rozvedených v oslobodzujúcej časti rozsudku.

Odvolací súd sa stotožňuje tak so skutkovými, ako aj právnymi závermi prvostupňového súdu, a preto na ne v podrobnostiach poukazuje.

S prihliadnutím na obsah odvolacích námietok, uvedených v jednotlivých odvolaniach, považuje za potrebné osobitne zaoberať sa tak procesnou stránkou konania,

ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, ako aj samotným skutkovým zisteniam v ňom obsiahnutým.

K procesným námietkam:

Najvyšší súd sa nestotožňuje ani s námietkami procesného charakteru, ako ich vzniesli jednotliví obžalovaní, v zmysle ktorých boli postupom prvostupňového súdu porušené v ich neprospech ustanovenia Trestného poriadku, ako aj ústavné práva vo viacerých smeroch.

Pokiaľ ide o obžalovaným M. Š. namietané použitie náhradného obhajcu v konaní pred súdom prvého stupňa treba podotknúť, že takýto postup má oporu v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak je dôvodná obava, že by mohlo byť zmarené hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie pre neprítomnosť zvoleného alebo ustanoveného obhajcu môže byť obvinenému popri takomto obhajcovi ustanovený náhradný obhajca.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. por. náhradný obhajca má rovnaké práva a povinnosti ako zvolený alebo ustanovený obhajca; na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí ich môže však vykonávať iba v prípade neúčasti zvoleného alebo ustanoveného obhajcu.

V posudzovanej veci bola podaná obžaloba na 18 osôb a 16 skutkov, takže od okamihu podania obžaloby bolo zrejmé, že je tu predpoklad dlhšieho súdneho konania, čo sa aj v skutočnosti naplnilo, pretože toto pozostávalo z 51 pojednávacích dní a trvalo pri pomerne rýchlej frekvencii hlavných pojednávaní od 6. októbra 2008 do 23. júna 2010.

Pokiaľ obžalovaný M. Š. v odvolaní argumentuje konkrétnymi rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len EĽSP) a vykladá ich ako absolútne právo obvineného na obhajobu v podobe prítomnosti na procesnom úkone len jedného ním určeného obhajcu z viacerých zvolených obhajcov (M. Š. mal zvolených obhajcov JUDr. Š. a JUDr. D.), najvyšší súd túto argumentáciu neakceptuje. Pokiaľ sa na viacerých hlavných pojednávaniach nezúčastnil JUDr. Š. a prítomný bol druhý zvolený obhajca JUDr. D., a dokonca aj náhradný obhajca a napriek tomu obžalovaný M. Š. opakovane trval na odročení hlavného pojednávania s tým, že je porušené jeho právo na

obhajobu, ak sa bez účasti JUDr. Š. hlavné pojednávanie uskutoční, považuje to odvolací súd za mylný výklad takéhoto práva cielený skôr na predlžovanie súdneho konania v rozpore so základnou zásadou uvedenou v § 2 ods. 6 Tr. por., podľa ktorej sú súdy povinné väzobné veci vybavovať prednostne a urýchlene (vo väzbe boli nielen obžalovaný M. Š., ale aj R. Z., P. H. a Z. K.), ale aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor), podľa ktorého má každý právo nielen, aby jeho záležitosť bol spravodlivo a verejne prejednaná, ale aby bola aj prejednaná v primeranej lehote (aj vo vzťahu k ďalším 15 spoluobžalovaným).

V tomto kontexte nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že práve obhajca JUDr. Š. sa nedostavil na prvých 18 hlavných pojednávaniach a vlastne prvýkrát sa dostavil na hlavné pojednávanie až 1. apríla 2009.

Už len táto skutočnosť sama o sebe v súvislosti s vyššie uvedenými právami a princípmi plne opodstatňuje ustanovenie náhradných obhajcov obžalovaným v tejto trestnej veci.

S ďalšou námietkou obžalovaného M. Š., že náhradný obhajca JUDr. R. T. si neplnil svoje povinnosti sa nestotožnila ani prieskumná komisia Advokátskej komory Slovenskej republiky a nestotožňuje sa s ňou ani odvolací súd.

Z obsahu spisu vyplýva, že okrem toho, že sa podstatne častejšie dostavoval na hlavné pojednávanie ako zvolení obhajcovia JUDr. Š. a JUDr. D., tak v jednotlivých častiach súdneho konania vstupoval do procesu dokazovania konkrétnymi pripomienkami, otázkami na vypočúvané osoby, a to svojou povahou primeraným spôsobom k predmetu dokazovania.

Jeho pôsobeniu a aktivitám v predmetnej veci vonkoncom nezodpovedá tvrdenie obžalovaného Š., že by si očividne neplnil svoje povinnosti, kedy jedine je aj podľa rozhodnutí ELSP na mieste, aby príslušné orgány ustanovili iného obhajcu alebo urobili opatrenie, aby obhajca plnil svoju úlohu.

Nebolo porušené ani právo M. Š. byť prítomný na hlavnom pojednávaní a klásť svedkom otázky, ako to namieta v odvolaní.

Porušenie svojho práva v tomto smere odvodzuje od svojho presvedčenia, že v dňoch 30. júna 2009, 9. a 10. septembra 2009 a 21. septembra 2009 neboli splnené podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, čo prvostupňový súd učinil.

V tomto ohľade zodpovedá skutočnosti, že obžalovaný M. Š. sa prakticky pravidelne zúčastňoval jednotlivých hlavných pojednávanií a nezúčastnil sa ich iba v týchto dňoch.

Dňa 30. júna 2009 už na začiatku hlavného pojednávania bolo konštatované, že M. Š. nie je prítomný (nebol predvedený), prítomný obhajca JUDr. Š. konštatoval, že nemá jeho žiadosť o prípadné konanie v jeho neprítomnosti. Predseda senátu prečítal lekársku správu lekárky z Ústavu na výkon väzby Bratislava z 25. júna 2009 (č.l. 5003), podľa ktorej obžalovaný bol schopný zúčastniť sa na hlavnom pojednávanií. Potom predseda senátu oboznámil prítomných so záverom odročiť hlavné pojednávanie a požiadal o predloženie prípadných návrhov na doplnenie dokazovania, čo mu ukladá ustanovenie § 277 ods. 2 Tr. por. Po predložení takýchto návrhov sa prihlásil o slovo obžalovaný R. Z. a predložil žiadosť o prepustenie z väzby, súd ho ihneď k žiadosti vypočul a aj o nej rozhodol. Potom hlavné pojednávanie odročil.

Tvrdenie obžalovaného M. Š., že na tomto hlavnom pojednávanií boli prezentované návrhy na doplnenie dokazovania a vykonaný výsluch obžalovaného R. Z. v jeho neprítomnosti, čo znamená porušenie jeho práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. c/, písm. d/ Dohovoru v tej podobe, že na tomto hlavnom pojednávanií sa nemohol obhajovať a vylúčať svedkov, je neopodstatnené. Súd nevykonával žiadne dokazovanie, pred odročením hlavného pojednávania si splnil svoju povinnosť uvedenú v § 277 ods. 2 Tr. por. a následne si plnil zákonné povinnosti pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby prednesenej obžalovaným R. Z..

Pokiaľ ide o ďalšie dni – konkrétne 9. septembra, 10. septembra a 21. septembra 2009 nastala v podstate zhodná situácia.

Obžalovaný M. Š. bol na hlavné pojednávanie predvedený, žiadal však odročiť hlavné pojednávanie s tým, že má zdravotné problémy, ktoré aj konkretizoval. Predseda senátu mu oboznámil lekárske správy od lekárky z Ústavu na výkon väzby Bratislava, že je schopný

hlavného pojednávania zúčastniť sa. Obžalovaný M. Š. namietal tieto lekárske správy s tým, že sa sťažuje na lekárku MUDr. M., v tomto ohľade došlo k ďalšej komunikácii, z ktorej vyplynulo, že predseda senátu nemá na strane jednej dôvod pre odročenie hlavného pojednávania, na strane druhej vlastne vyplynulo, že za takejto situácie sa M. Š. odmieta zúčastniť hlavného pojednávania. Tento názor nezmenil ani napriek upozorneniu predsedu senátu, že dňa 9. septembra 2009 bude vypočutý pre neho dôležitý svedok M. Č. a dňa 10. septembra 2009 zase svedok M. D..

Z celkových postojov obžalovaného na týchto hlavných pojednávaniach je teda zjavné, že sa ich odmietol zúčastniť.

Za tohto stavu a pri znení ustanovenia § 252 ods. 3 posledná veta Tr. por. nie je možné považovať takto vykonané hlavné pojednávanie za nezákonné.

V ďalšej časti obžalovaný M. Š. namietal, že dňa 16. októbra 2010, bola bez dôvodu vylúčená verejnosť, čím bolo porušené jeho právo na verejné prerokovanie jeho veci.

Ani s touto úvahou sa odvolací súd nestotožňuje.

Dňa 16. októbra 2009 na začiatku hlavného pojednávania prítomný obhajca JUDr. S., zastupujúci obžalovaného R. Z., uviedol, že „vo výpovediach osôb, ktoré sú naplánované (jeho mandant predtým písomne žiadal o možnosť doplniť výpoveď), budú padať aj citlivé informácie a konkrétne mená, aby súd túto situáciu vyriešil, aby sa tieto niekde neobjavili, pretože by to mohlo ovplyvniť ďalší priebeh trestného konania. Po ďalších vysvetľovaniach vysvitlo, že JUDr. S. žiada vylúčiť verejnosť, ku ktorému návrhu sa pridal R. Z. s tvrdením, že jeho predchádzajúca výpoveď bola niekým daná na internet. K návrhu vylúčiť verejnosť sa pridal obžalovaný P. H. a náhradný obhajca obžalovaného M. Š. JUDr. T. - (JUDr. D., ako zvolený obhajca M. Š., sa dostavil na hlavné pojednávanie neskôr – od 10.57 hod.).

Následne predseda senátu prítomným oboznámil obsah ustanovenia § 249 ods. 3 Tr. por., ktoré upravuje podmienky, za ktorých je možné verejnosť z konania vylúčiť. Požiadal, aby sa procesné strany k tejto otázke vyjadrili. Spoluobžalovaní R. Z. a P. H. zotrvali na návrhu, M. Š. sa nevyjadroval.

Po tomto postupe bolo vyhlásené uznesenie podľa § 249 ods. 4 Tr. por. o vylúčení verejnosti. Následne v priebehu tohto pojednávacieho dňa boli vypočutí výlučne obžalovaní R. Z., P. H. a Z. K., ktorých vypočúval aj obžalovaného M. Š. - JUDr. D..

Takýto postup považuje odvolací súd za zákonný.

Treba v tejto súvislosti podotknúť, že právo na verejné prejednanie veci treba chápať v kontexte celého súdneho konania a nie len ho izolovane posudzovať vo vzťahu k jeho určitej časti.

Hlavné pojednávanie pozostávalo z 51 pojednávacích dní, z ktorých všetky okrem hlavného pojednávania konaného dňa 16. októbra 2009 boli vykonané v prítomnosti verejnosti, ktorá však nebola vylúčená nezákonným spôsobom a bezdôvodne. Dôvody boli zreteľné, špecifikované R. Z. a jeho obhajcom a pokiaľ sa obžalovaný M. Š. domáhal, že mali byť súdom najskôr preverené, išlo o požiadavku minimálne neuskutočiteľnú. Nikomu nemohlo byť zrejmé, čo konkrétne z nasledujúcich výsluchov vyplynie.

Vo vzťahu k námietke obžalovaného M. Š. v bode 2.5 dôvodov odvolania treba podotknúť, že v obžalobe bolo jeho konanie v skutkoch týkajúcich sa poškodených S. H., O. P. a P. P. právne posúdené, ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., za ktoré mu hrozil trest odňatia slobody s trestnou sadzbou 20 až 25 rokov alebo doživotie.

Zodpovedá skutočnosti, že bez predchádzajúceho upozornenia v rozsudku súd prvého stupňa prekvalifikoval jeho konanie vo vzťahu ku skutkom týkajúcim sa S. H. a O. P. na obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 5 Tr. zák., za ktorý zákonodarca ustanovuje rovnakú trestnú sadzbu, ako je tomu u obzvlášť závažného zločinu vydierania, podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák.

Konanie v skutku pod bodom 11/ (poškodený P. P.) prekvalifikoval oproti obžalobe na obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. b/

Tr. zák. s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 10 až 15 rokov, čo je miernejšia právna kvalifikácia.

Podľa § 284 ods. 2 Tr. por. ustanovenie pojednávajúce o rozsudku stanovuje, že uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, súd môže len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiada, treba mu znovu poskytnúť lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

Ani v jednom prípade súd neposúdil konanie obžalovaného M. Š. prísnejšie, ako v obžalobe, pretože v bodoch 6/ a 7/ rozsudku pri použitej právnej kvalifikácii tak v obžalobe ako aj v rozsudku pri konečnej kvalifikovanej skutkovej podstate išlo o trestné sadzby rovnako prísne, v bode 11/ dokonca súd použil právnu kvalifikáciu menej prísnu. Nebol teda porušený zákon v neprospech obžalovaného Š..

V dôvodoch odvolania pod bodom 2.4 obžalovaný M. Š. namietol, že výsluchy svedkov, ktorí mali právo odmietnuť vypovedať podľa § 130 ods. 1, resp. ods. 2 Tr. por. neobsahujú výslovné vyjadrenie, že „svojho práva nevyužívajú a vypovedať nebudú“.

Najvyšší súd sa nestotožňuje s týmito námietkami obžalovaného Š. k výkladu príslušných ustanovení Trestného poriadku k tejto otázke, ani judikatúry obsahujúcej takúto povinnosť. V odvolaní rozvedená judikatúra sa týka bez výnimky výsluchov vykonaných v prípravnom konaní, ktoré má úplne iný charakter, ako súdne konanie, a preto bola prijatá so zámerom predísť prípadným pochybnostiam o presnom obsahu a vôli vypočúvaného v neskoršom štádiu konania s ohľadom na skutočnosť, že takýto výsluch sa nevedol pod kontrolou verejnosti a často len v prítomnosti príslušníka policajného zboru, vypočúvaného a prítomnej tretej osoby.

V posudzovanom prípade všetci podstatní svedkovia po zákonom poučení vypovedali verejne na ústnom pojednávaní pred senátom prvostupňového súdu, obžalovanými, obhajcami a tak podľa zápisníc, o ich vôli k veci vypovedať niet najmenších pochyb.

Pokiaľ ide o poslednú námietku obžalovaného M. Š., týkajúcu sa neústavného ustanovenia, resp. obsadenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku a nezákonného zloženia senátu prvostupňového súdu, ktorý vyniesol napadnutý rozsudok, ide o námietku opakovanú, prednesenú už v minulosti pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného M. Š.. Týmto sa zaoberali už sťažnostné senáty najvyššieho súdu na rozhodnutia ktorých odvolací súd odkazuje.

Z hľadiska procesných postupov odvolací súd eviduje aj námietku obžalovaného Bc. P. C. vznesenú v záverečnom návrhu jeho obhajcu, že u neho nebola zachovaná lehota na prípravu k hlavnému pojednávaniu.

V tomto ohľade odvolací súd zistil, že obžalovaný Bc. P. C. obžalobu prevzal dňa 30. júna 2008, termíny hlavného pojednávania určené v závere verejného zasadnutia dňa 6. októbra 2009 osobne vzal na vedomie s upozornením, že písomne už predvolaný nebude (ako aj ostatní obžalovaní). Na prvé hlavné pojednávanie sa osobne dostavil, kde predložil žiadosť, aby sa konal v jeho neprítomnosti.

Rovnako neobstojí jeho námietka, že bol odsúdený za skutok, ktorý nie je totožný so skutkom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia.

Po porovnaní skutkov uvedených v uznesení o vznesení obvinenia a v rozsudku najvyšší súd zisťuje, že tieto skutkové znenia sú zhodné aj s ich právnym posúdením až na tú výnimku, že v uznesení o vznesení obvinenia bol považovaný za člena zločineckej skupiny, kým v rozsudku za jej podporovateľa, ktorá skutočnosť však nemení totožnosť skutku.

Viacerí obžalovaní tiež opakovane požadovali vyšetrenie duševného stavu svedkov M. Č., M. D. a R. M., rod. J., pričom odvolací súd nezistil zákonný dôvod pre takýto postup.

V prvom rade treba podotknúť, že až na všeobecné výhrady, že svedok M. Č. a R. M., rod. J. boli v istom čase „fetáči“ (viď napr. výpoveď obžalovaného M. Š. na hlavnom pojednávaní) pre vyšetrenie ich duševného stavu nie sú dané vecné dôvody.

Podľa § 150 Tr. por. ak sú závažné pochybnosti, či nie je u svedka, ktorého výpoveď je pre rozhodnutie súdu obzvlášť dôležitá, podstatné znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať, možno znalecky vyšetriť duševný stav svedka.

Účelom znaleckého vyšetrenia svedka je znalcom psychiatrom poskytnúť súdu údaje, z ktorých by bolo možné vyvodiť závery o príčetnosti, resp. zmenšenej príčetnosti svedka, ktoré sú potrebné pre posúdenie vierohodnosti jeho výpovede.

Svedkovia M. Č., M. D. a R. M., rod. J. boli vypočutí v prípravnom konaní a v súlade so zásadou bezprostrednosti a ústnosti aj na hlavnom pojednávaní.

Všetci prítomní pri ich výsluchoch mali možnosť tieto osoby pozorovať a urobiť si o ich schopnostiach úsudok. Pokiaľ súd prvého stupňa nemal pochybnosti o ich mentálnych schopnostiach z pohľadu ich vnímania a reprodukovania prežitých udalostí, takéto pochybnosti nemá ani odvolací súd.

Spôsob ich vystupovania na hlavnom pojednávaní, chronológia ich spontánnych výpovedí, charakter reakcií na otázky a pripomienky prokurátora, obžalovaných a obhajcov, povaha ich odpovedí a vysvetlení nevzbudzujú ani najmenšie pochybnosti o ich príčetnosti, či duševnej schopnosti vypovedať primeraným spôsobom o prežitých udalostiach.

V druhom rade, výpovede týchto svedkov nie sú jedinými usvedčujúcimi dôkazmi, na ktorých by prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie o vine obžalovaných v napadnutom rozsudku. Aj keď v súhrne tvoria zväčša dôležitý dôkaz svedčiaci v neprospech obžalovaných pri komplexnom posudzovaní sú súčasťou rozsiahlejšej skupiny dôkazov rovnakej povahy, s ktorými výpovede týchto svedkov s mnohým korešpondujú a dopĺňajú ich. Podrobnosti v tomto ohľade budú uvedené ďalej.

Osobitným podaním adresovaným najvyššiemu súdu aktualizoval svoje návrhy na doplnenie dokazovania obžalovaný Bc. P. C..

S prihliadnutím na ich povahu, komplexnú dôkaznú situáciu týkajúcu sa skutku, pre ktorý je trestne stíhaný (skutok č. 2/) ani v týchto návrhoch odvolací súd nevzhliada

žiadnu účelnosť ich vykonania. Bližšie k tomu odvolací súd rozvedie v časti týkajúcej sa výlučne Bc. P. C..

Podľa obsahu odvolania vypracovaného prostredníctvom obhajcu za obžalovaného J. H. bolo v konaní, ktoré predchádzalo rozsudku porušené jeho právo na obhajobu tým, že prvostupňový súd vypočul svedkov M. Č. a R. M., rod. J. v jeho neprítomnosti, hoci si vyhradil svoju účasť pri výsluchu týchto svedkov. Súd tak mal porušiť jeho právo podľa čl. 48 ods. 2 čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Aj námietka obžalovaného J. H. v tomto ohľade nezodpovedá skutočnosti.

V prvom rade sa žiada podotknúť, že na začiatku súdneho konania obžalovaný tak, ako väčšina ostatných obžalovaných požiadal o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti s tým, že jeho práva bude na hlavnom pojednávaní realizovať jeho obhajca.

V každom jednom prípade všetci obžalovaní, ktorí požiadali o vykonanie hlavného pojednávania v ich neprítomnosti boli o každom novom termíne hlavného pojednávania riadne upovedomení. Bolo teda na vlastnom prístupe toho ktorého obžalovaného, či sa na tom ktorom pojednávaní zúčastní alebo nie.

Svedok M. Č., ako už bolo uvedené, bol na hlavnom pojednávaní vypočutý najskôr 21. januára 2009, v ktorom výsluchu bolo pokračované aj dňa 22. januára 2009, potom dňa 9. septembra 2009 a následne 15. októbra 2009.

Dňa 21. januára 2009 bol pri výsluchu tohto svedka po celú dobu (v čase od 09.56 hod. do 16. 41 hod. t.j. viac než 5 hodín) prítomní obžalovaný J. H. a jeho obhajca JUDr. S.. Po skončení spontálnej časti výpovede M. Č. podrobne, okrem iných tohto vypočúval obžalovaný J. H. i jeho obhajca JUDr. S..

Obdobne sa situácia zopakovala dňa 22. januára 2009, kedy bolo pokračované vo výsluchu M. Č. od 13.26 hod. do 16. 25 hod. Po celú dobu výsluchu tohto svedka bol opätovne prítomný aj obžalovaný J. H., ako aj jeho obhajca JUDr. S.. Rovnako tak aj po tejto časti výsluchu M. Č. tomuto kládol otázky aj J. H. a aj jeho obhajca.

Pokiaľ ide o ďalšie výsluchy M. Č. dňa 9. septembra 2009 pri jeho výsluchu obžalovaný ani jeho obhajca nebol prítomný, konalo sa v prítomnosti náhradných obhajcov, dňa 15. októbra 2009 bol pri jeho výsluchu prítomný JUDr. S..

Z vyššie uvedenej situácie pri vypočúvaní M. Č. vyplýva, že právo obžalovaného J. H. na obhajobu porušené nebolo.

Pokiaľ ide o výsluch svedka R. M., rod. J. tento sa uskutočnil na hlavnom pojednávaní dňa 24. februára 2010 v prítomnosti obhajcu J. H., JUDr. S., a to prostredníctvom dlhšie pripravovanej videokonferencie z pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Plzni a na základe predchádzajúcej žiadosti o právnu pomoc adresovanú tomuto súdu.

Obžalovaný J. H. prevzal predvolanie na tento termín dňa 19. januára 2010, nedostavil sa naň a ani nepožiadaval o odročenie tohto hlavného pojednávania.

Ani v tomto prípade, teda jeho právo na obhajobu porušené zo strany prvostupňového súdu nebolo.

V súvislosti s výsluchom svedka R. M., rod. J. uplatnil námietku obžalovaný M. Š. s tým, že pri tomto výsluchu bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože žiaden z obhajcov nemal možnosť byť prítomný priamo na Krajskom súde v Plzni, odkiaľ svedok v prítomnosti predsedníčky senátu tohto súdu a prítomnosti eskorty vypovedal.

Túto námietku už vyhodnotil špecializovaný trestný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 59 až 61, s týmto vyhodnotením sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje naň, pretože zodpovedá platnému právnemu stavu z pohľadu Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie a logike pri praktickom uplatňovaní práva na obhajobu v takýchto prípadoch. Výsluch tohto svedka všetci prítomní slovom i obrazom sledovali, po skončení spontánnej časti jeho výpovede odpovedal bezprostredne, bez časového prerušenia, na všetky otázky prokurátora, obžalovaných a obhajcov (až na M. Š. a JUDr. Š., ktorí tak odmietli urobiť s odkazom, že výsluch je nezákonný), vyjadroval sa tiež bezprostredne

k prečítaným častiam jeho výpovede z prípravného konania, takže o zákonnosti priebehu jeho výsluchu nemá pochybnosti ani odvolací súd.

Ku skutkovým zisteniam považuje odvolací súd poukázať na nasledovné skutočnosti.

Ku skutku č. 1/

Skutočnosť, že v teritóriu okresného mesta S. a v jeho okolí sa od roku 2001 sformovala a začala pôsobiť zločinecká skupina, ktorá je z hľadiska jej vytvárania, formovania, personálneho zloženia, predmetu činnosti a motívu jej existencie podrobnejšie popísaná vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, je dostatočne preukázaná viacerými vzájomne sa dopĺňujúcimi dôkazmi.

Už v prípravnom konaní jej spôsob fungovania a konkrétne formy trestnej činnosti, vrátane pôsobenia jednotlivých obžalovaných v nej v podstate zhodne popisovali svedkovia M. Č., M. D. a R. M., rod. J.. Príznačné je, že títo svedkovia, ktorí podľa doterajšieho stavu dokazovania boli nepochybne jej členmi a v určitých časových intervaloch boli označovaní ako pravé ruky obžalovaného M. Š. a dokonca sami sa v rámci tejto skupiny podieľali na trestnej činnosti rôzneho charakteru, boli obžalovanými spochybňovaní ako nevierohodní svedkovia, hoci evidentne aj na základe ich prvých výpovedí boli odhalené a dokumentované rôzne skutky spáchané členmi tejto skupiny, ktorých časť bola zahrnutá do obžaloby, časť však takýmto spôsobom zdokumentovaná nebola, (resp. nebola predmetom obžaloby).

Už v rámci prípravného konania k výpovediam týchto troch svedkov, ktorí o spôsobe formovania tejto zločineckej skupiny, jej personálnom zložení od jej vzniku vrátane zmien, ktoré sa v nej plynutím času diali, ako aj o formách trestnej činnosti (vyberanie tzv. výpalného, vydierania a pod.) vypovedali prakticky, zhodne pristúpili aj výpovede poškodených Ing. K. K., S. H., O. P., P. L., J. Č., Ing. J. H., P. P., rovnako tak výpovede ďalších svedkov – D. M., B. B., J. J., B. Š., M. M. z prípravného konania, ktorých výpovede a poznatky o fungovaní skupiny osôb združených okolo obžalovaného M. Š. nemali také ucelené a komplexné poznatky ako svedkovia M. Č., M. D. a R. M., rod. J., ktorí však vypovedali o vlastných skúsenostiach s jednotlivými obžalovanými a o vlastných poznatkoch o činnosti zločineckej skupiny vo svojom teritóriu.

V priebehu súdneho konania však k týmto dôkazom, ktoré dopĺňali aj viaceré listinné dôkazy (výsledky domových prehliadok, odposluchov, listinných správ obsahujúcich poznatky orgánov polície, ako sú OR PZ v S., KR PZ v T. o nelegálnej činnosti osôb združených okolo obžalovaného M. Š., o tom, ako je preto tento vedený na polícii ako záujmová osoba a pod.), pristúpili ďalšie dôkazy konkrétne usvedčujúce výpovede spoluobžalovaných R. Z., P. H. a Z. K..

Najskôr obžalovaný R. Z. začal v priebehu súdneho konania vypovedať o existencii zločineckej skupiny a o vlastných negatívnych skúsenostiach s osobami, ktoré mali prezývku „C.“. Aj keď R. Z. nevypovedal o štruktúre zločineckej skupiny, nemal poznatky o presnom spôsobe jej fungovania, mal však poznatky o jej vplyve na Záhorí. Podľa neho šéfom skupiny bol obžalovaný M. Š., skupine patrili všetky diskotéky a bary na Záhorí. Popisoval vlastné skúsenosti s členmi skupiny, keď mu bol po incidente s M. K. (ktorého viacerí označovali za člena skupiny) bol poškodzovaný majetok, resp. asi 15 členná skupina rozbila bar jeho manželky do poslednej fľašky, zbili hostí bassebalkami, potom asi traja chlapi prišli za ním, aby platil za ochranu, keď ho odmietli do 2-3 týždňov mal rozbité všetky okná, potom mu do 2 mesiacov vyhorela celá krčma. Navyše ešte musel zaplatiť pokutu 30 000 Sk, ktorú odovzdal P. H., P. Š. a ešte tretej neznámej osobe, čo neskôr P. H. priznal.

R. Z. pravdivosť jeho ďalšej časti výpovede, podľa ktorej mal na pokyn ľudí od M. Š. vyberať na jazere O. peniaze za skútrovanie alebo platiť alternatívne za bufet, ktorý tam prevádzkoval, potvrdil svojim správaním pri skutku v bode 9/ rozsudku. Keď mal problémy s poškodeným Ing. J. H. kvôli jeho jazde na vodnom skútri, zatelefonoval práve P. H., ktorý sa k jazeru dostavil so skupinou cca ďalších 4-5 mužov zjavne na ilustráciu svojej sily a vplyvu v predmetnom teritóriu.

K postupnému priznaniu R. Z. k niektorým dokazovaným skutočnostiam neskôr pristúpilo priznanie obžalovaných P. H. a Z. K. k existencii zločineckej skupiny.

P. H., ktorý dovtedy akúkoľvek trestnú činnosť a spojenie s obžalovaným M. Š. v tomto smere popieral a ktorého samotný M. Š. prezentoval ako kamaráta, s ktorým v lete 2005 začal cvičiť, ktorý ho aj trénoval a s ktorým založil fitness centrum, počnúc dňom 16. októbra 2009 začal popisovať spôsob fungovania zločineckej skupiny, jej personálne obsadenie, svoje postavenie v nej, ako aj konkrétne

jej nelegálne aktivity. Potvrdil vodcovské a dominantné postavenie obžalovaného M. Š., popisoval, ako on sám spravidla vykonával konkrétne aktivity spolu s P. Š., a to od vyberania výpalného po iné aktivity, popisoval fungovanie vyhadzovačov na diskotékach, ktoré konkrétne podniky platili za ochranu. Veľmi podrobne popisoval aj spôsob vykonania skutkov, na ktorých bol v plnej miere alebo sčasti účastný, konkrétne takto podrobne vypovedal o skutkoch voči poškodeným O. P., P. L., Ing. J. H. a P. P.. Popisoval tiež postavenie a činnosť R. M., rod. J. v skupine s tým, že na začiatku mal s M. Š. dobré vzťahy, spolupracovali spolu, potom sa tieto pokazili, keďže začal fetovať. Vtedy sa mu menovaný sťažoval, že M. Š. ho okráda o peniaze, že si nevie vážiť svojich ľudí.

Rovnako tak potvrdil členstvo svedka M. Č. v zločineckej skupine s tým, že tento istý čas robil aj M. Š. pravú ruku. Vypovedal aj o tom, že určitú dobu M. Š. chodil so svedkom M. D., ktorý bol v skupine ešte pred ním.

Podrobne aj Z. K. na hlavnom pojednávaní dňa 16. októbra 2009 zmenil svoj dovtedajší postoj a začal popisovať svoje členstvo v zločineckej skupine a spoluprácu s obžalovaným M. Š. v rámci nej. Popisoval spôsob fungovania skupiny, do ktorej v r. 2002 patrili okrem iných K. K., G., M. D. a priznal, ako bol on M. Š. poverený, aby zarad'oval ľudí na diskotéky, ktoré mali pod patronátom, tých mali vtedy 10-12, opisoval informačnú činnosť obžalovaného P. C. z policajného prostredia v prospech skupiny. Potvrdil dominantné postavenie M. Š. v skupine, ktorý ho práve v súvislosti s tým, že odmietol vykonať vydieračku v prospech obžalovaného P. C. vyhodil zo skupiny a zakázal mu navštevovať podniky v S.. Taktiež vie, že po tom, čo bol vyhodенý zo skupiny, prácu po ňom robil M. Č.. O konkrétnom fungovaní skupiny a jej členoch vypovedal zhodne ako P. H., potvrdil tiež členstvo M. D. v skupine v určitom časovom úseku. Podľa neho M. Š. M. Č. a M. D. platil byty v S., títo robili vydieračky, kšefty a obchody, ale nemávali sami peniaze, tieto si vždy brával pre seba M. Š., ktorý nerád rozdával. On sám pritom hovoril M. Š., aby neveril M. Č., ten mu však oponoval, že je to 100%-ný človek, P. H. vídaval s M. Š. stále, P. H. si cenil, že robí pre neho, že stúpol v S. na cene, pretože pred M. Š. mali všetci veľký rešpekt. Správal sa tak, že keď mal nejaký kšeft alebo obchod nikomu nič z toho nedal, ale keď mal druhý, chcel od neho podiel, resp. „chcel za to niečo“.

Z. K., o ktorom sa obžalovaný M. Š. vyjadril, že ho poznal, ale nikdy sa s ním nestretával účelovo tak obsahovo nadviazal na výpovede P. H. účinné po 16. októbri 2009, pričom obaja vypovedali obsahovo zhodne, ako svedkovia M. Č., M. D. a R. M., rod. J. navyiac, obsahovo zhodne s poškodenými, pokiaľ sa toho ktorého skutku zúčastnili.

Špecializovaný trestný súd skutok č. 1/ v porovnaní s obžalobou pri zjavnom zachovaní totožnosti skutku podstatným spôsobom upresnil. Navyiac podrobnejšie začlenil jednotlivých obžalovaných podľa toho, či ich považoval podľa výsledkov dokazovania za členov zločineckej skupiny, alebo boli pre ňu ako nečlenovia len v rámci určitej konkrétnej trestnej činnosti činné, alebo ju len podporovali, ktoré formy účasti obsahuje skutková podstata zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a tiež obsahovala skutkovú podstatu obdobného obzvlášť závažného trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

Takýto postup považuje najvyšší súd za zákonný, zodpovedajúci zistenému skutkovému stavu, výpovediam M. Č., M. D., R. M., rod. J., P. H., Z. K. a výpovediam poškodených k jednotlivým skutkom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku špecializovaný trestný súd opakovane citoval ustanovenie § 129 ods. 3 Tr. zák., ktoré definuje podstatu zločineckej skupiny v trestnoprávnom zmysle (obdobne ju definovalo ustanovenie § 89 ods. 27 vo vzťahu k ustanoveniu § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005), navyiac objasnil aj teoretické trestnoprávne východiská takejto právnej úpravy.

V tomto kontexte najvyšší súd konštatuje, že prvostupňový súd zistený skutkový stav aj z tohto pohľadu správne právne vyjadril v právnej kvalifikácii konania jednotlivých obžalovaných.

Pokiaľ ide o činnosť jednotlivých obžalovaných, ani odvolací súd nemá pochybnosti, že dominantné postavenie v zločineckej skupine mal obžalovaný M. Š., a to napriek jeho obsiahlym námietkam uvedeným v doplnení odvolania.

Jeho zjavne rozhodujúce postavenie a celkové zameranie skupiny osôb združených okolo jeho osoby dokumentujú nielen svedkovia M. Č., M. D. a R. M., rod. J., či výpovede spoluobžalovaných R. Z., P. H. a Z. K., ale sú patrné aj z výpovedí ďalších osôb, ako sú P. P., P. P., Ing. K. K., S. H., či výpovedí S. M. a B. Š. z prípravného konania (ktoré považuje aj odvolací súd za hodnovernejšie, než ich výpovede z hlavného pojednávania).

Taktiež napr. Ing. J. H. vypovedal, že chápal Š. ochranu podnikateľov ako výpalníctvo majúce o tom konkrétne poznatky od konkrétnych osôb.

E. P. zase vypovedal, že vedel z osobnej skúsenosti, že bol terčom útokov zo strany firmy D. a že Š., M. a B. boli organizovaná skupina.

I. F. vypovedala, že sa všeobecne hovorilo, že ľudia okolo M. Š. pýtajú výpalné a peniaze za nič.

I. Š. zase vypovedal, že všeobecne sa vedelo o skupine M. Š., že robí ochranu na diskotékach a v podnikoch. Na jeho ľuďoch bolo vidieť, že nezapadajú do normálneho života, boli výzorom agresívni, robili ochranku na diskotékach ako skupina.

Svedok H. R. taktiež vypovedal, že M. Š. funguje v S. tak, že sú tam firmy, ktoré mu platia za ochranu.

O nelegálnych praktikách zo strany obžalovaných v tomto smere vypovedali v prípravnom konaní aj D. M. a J. J. a ďalší.

Po prvej skupine usvedčujúcich dôkazov v podobe výpovedí M. Č., M. D., R. M., rod. J., P. H., Z. K. a čiastočne aj R. Z. a druhej skupine usvedčujúcich dôkazov v podobe výpovedí poškodených a zhora uvedených nezainteresovaných svedkov vo vzťahu k existencii zločineckej skupiny treba zaradiť aj tretí aj keď nepriamy dôkaz, a to v podobe poznatkov získaných postupne políciou.

Už v správe z 21. novembra 2001, OO PZ v S. v rámci úradnej korešpondencie sa Krajské riaditeľstvo Policajného zboru – oddelenie vnútorných bezpečnostných služieb

v T. upozorňuje, že M. Š. a jeho najbližší spolupracovníci sú podozriví z násilnej trestnej činnosti, že menovaný sa snaží získať licenciu na SBS, aby mohol zakryť nelegálne aktivity, ako vydieranie podnikateľov, násilné vymáhanie pohľadávok, že sa snaží získať vplyv na území okresu S., že sa stýka s osobami z kriminálneho prostredia, kde i sám aktívne pôsobí.

V takýchto správach sa ako jeho spolupracovníci uvádzajú J. C., M. M., J. F., E. C., L. K., I. K., M. G., I. R. s tým, že pracujú v baroch a na diskotékach ako vyhadzovači a biletári, ktorých časť spomínali striedavo v usvedčujúcich výpovediach aj M. Č., M. D. a R. M., rod. J..

Analýzou výpovedí rozhodujúcich svedkov M. Č., M. D. a R. M., rod. J., ako aj výpovedí P. H. a Z. K. sa ukazujú, že tieto výpovede sú v podstatných častiach ohľadne činnosti skupiny, jej meniaceho sa personálneho zloženia, spôsobov a metód jej vedenia M. Š., predmetu je zamerania a jednotlivých aktivít v zásade zhodné až na nepodstatné odchýlky. To sa týka aj konkrétnej činnosti a konkrétneho postavenia toho ktorého obžalovaného v rámci skupiny, resp. ohľadne vzťahu k nej. Napr. zhodne všetci uvádzali, že M. M. do skupiny nepatril.

Druhým podstatným poznatkom je, že výpovede týchto osôb, ohľadne konkrétnych skutkov, na ktorých mali účasť, resp. z iného zdroja o nich vedeli, korešpondovali v rozhodných častiach s výpovedami dotknutých osôb – spravidla poškodených.

Tretím dôležitým poznatkom je, že pôsobenie skupiny osôb okolo M. Š., ako ho opisovali z hľadiska predmetu a charakteru jej aktivít M. Č., M. D., R. M., rod. J., P. H. a Z. K. je zhodné s poznatkami orgánov polície, získaných z miestneho prostredia, ako aj výsledkami domových prehliadok, pri ktorých boli napr. nájdené u Z. U. teleskopický obušok a drevená baseballová palica, u J. F. drevená baseballová palica, u J. H. čierny obušok, rovnako tak u P. Š. (resp. v jeho vozidle).

Výpovede týchto svedkov a bývalých spoluobžalovaných z hľadiska ich obsahu preto nie je dôvod spochybniť.

Keďže práve na základe nich prvostupňový súd v skutkovom znení v bode 1/ rozčlenil obžalovaných do troch skupín kopírujúcich ich znenie skutkovej podstaty zločinu zosnovania, založenia a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., t.j. podľa toho, či bol jej člen alebo bol pre ňu činný alebo ju podporoval, takéto zaradenie považuje odvolací súd za správne v súlade so skutkovým stavom veci.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného M. Š. k otázke podmienok naplnenia znakov skutkovej podstaty zločinu zosnovania, založenia a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. rozvedené v doplnení odvolania, ani tieto nepovažuje odvolací súd za dôvodné, akceptujúc iný názor vyslovený prvostupňovým súdom na str. 86 – 87 napadnutého rozsudku, na ktorý v podrobnostiach odkazuje. V ňom totiž prvostupňový súd obsiahlym spôsobom v súlade so súdnou praxou a dokumentmi vzťahujúcimi sa k definovaniu jednotlivých znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu vysvetlil všetky podstatné dôvody pre použitie tejto právnej kvalifikácie k predmetnému skutku vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným.

Ku skutku č. 2/ a odvolaniu Bc. P. C.:

Obžalovaný Bc. P. C. spáchanie skutku, ako aj podporovanie zločineckej skupiny, v celom rozsahu poprel. Nikdy Š., s ktorým sa poznali ešte keď bol policajt, žiadne informácie neposkytoval, nestretával sa s ním. To, čo vypovedali svedkovia Č. a D. sa nezakladá na pravde. V podstate sa v ďalšom obhajoval rovnako, ako v podanom odvolaní.

Treba však pripomenúť, že svedok M. Č. pri výsluchu z 18. apríla 2008 vypovedal o tom, že M. Š. úzko spolupracoval s jedným policajtom z OO PZ J., ktorého pozná len menom P., mal aj vyššiu funkciu, dobre ho pozná – vedel by ho kedykoľvek opoznať. Zoznámil ho s ním Š., hovoril o ňom, že je ich kontaktná osoba, t.j., keby sa niečo robilo, že mu podáva informácie, keby sa niečo dialo okolo jeho skupiny. Jeden policajt, ale nekonkretizoval ktorý, ho mal informovať o policajnej akcii v obci S., pri ktorej aj boli zadržaní D., F., H., K., K. a ďalší. Či ho však informoval tento policajt z OO PZ J. nevie, lebo spolupracoval aj s nejakým policajtom zo Š.. K. a spol. vtedy v S. nerešpektovali následný telefonát Š., a preto boli zadržaní. S týmto policajtom sa stretával aj častejšie, napr. dvakrát ho viezol z J. do S. za M., raz ho zase viezol

za M. do reštaurácie S. v K., vtedy on čakal v aute, keď sa rozprával s M.. Raz ho v J. náhodne videl aj v policajnej uniforme. M., ktorému vtedy on robil pravú ruku mu aj povedal, že mal problém s predajom svojho auta, on s D. potom aj tento problém riešili, ale peniaze od dlžníka neprevzali, lebo sa nejako dohodli.

Po tomto výsluchu nasleduje zápisnica z rekognície uskutočnenej dňa 18. apríla 2008, pri ktorej M. Č. označil za predmetného policajta Bc. P. C..

Tiež svedok M. D. pri výsluchu dňa 4. apríla 2008 vypovedal, že Š. spolupracoval aj s policajtmi, ktorí mu dávali informácie. Keď bol prepustený z väzby v januári 2003 za vydieranie O. v S., ho s Č. Š. poveril úlohou vybaviť nezrovnalosti, ohľadne predaja alebo kúpy vozidla, s ktorým mal problémy jeden policajt. Meno nevie, len Š. im ho predstavil ako policajta, čo ho upozornil na to, aby nešli do S., lebo sú tam kukláči. Práve preto vybavovanie tejto záležitosti pre nebo bude zadarmo a tiež preto, že mu poskytuje informácie o podaných trestných oznámeniach na jeho ľudí. Toho policajta v uniforme nevidel, len počul, že má niečo spoločné s J..

Tohto policajta však videl, za takých okolností, že jeho s Č. a ďalšími biletármi Š. poslal do obce O., ktoré je v blízkosti J., lebo jeho ľudia tam mali konflikt s miestnymi chalanmi. Do O. však nedošli, vrátili sa do S. a potom išiel v aute so Š., ktorý išiel za nejakým policajtom, s ktorým sa len tak pri hlavnej ceste v S. aj stretol. Š. vystúpil z auta a s týmto policajtom rozprával. Keď nastúpil do vozidla povedal, aby do O. nešli, lebo je to nahlásené na políciu. Tiež mu Š. hovoril, aby nešli robiť jednu vydieračku do J., lebo je to nahlásené na políciu. Vie, že s týmto policajtom sa Š. stretával, ale na verejnosti sa spolu neukazovali. M. niekedy vozieval na stretnutie s týmto policajtom, stretávali sa viac menej v aute alebo na ulici.

Toho policajta po mene a priezvisku nepozná, ale by ho vedel opoznať. Mal cca 35 rokov, tmavé polokrátke vlasy, snedšiu tvár, výšky 180-185 cm, strednej postavy.

Obdobne svedok M. D. vypovedal ešte predtým, pri výsluchu dňa 24. januára 2008.

Potom svedok M. D. dňa 4. apríla 2008, ako predmetného policajta, ktorý spolupracoval s M. Š. pri rekognícii opoznal Bc. P. C.. Fotodokumentácia z tohto úkonu preukazuje, že svedkom udávaný fyzický opis policajta, ktorý sa stretával s M. Š. korešponduje so skutočným výzorom Bc. P. C. v čase rekognície.

Na týchto výpovediach uvedení svedkovia zotrvali aj na hlavnom pojednávaní, pričom k ich výpovediam pristúpila výpoveď Z. K. taktiež z hlavného pojednávania, ktorý dokonca objasnil niektoré nejasnosti, ktoré vyplývali z výpovedí M. Č. a M. D. v súvislosti s informačnou činnosťou Bc. P. C., ohľadne policajnej akcie uskutočnenej v obci S. dňa 22. mája 2002 v súvislosti s vydieraním T. O..

Je tu totiž podstatný rozdiel v tom, že kým o aktivite Bc. P. C., M. Č. a M. D. vedeli len sprostredkovane, Z. K. mal s ním priamy telefonický kontakt a objasňoval aj niektoré detailné skutočnosti, o ktorých uvedení svedkovia vedomosť nemali. Opisoval aj niektoré ďalšie skúsenosti s obžalovaným Bc. P. C..

Ak tu teda existujú výpovede troch osôb vypovedajúcich nezávisle od seba (M. D. sa nemal ako oboznámiť s výpoveďou M. Č. a naopak), vykazujúce zhodu v najpodstatnejších skutočnostiach, ktoré sú predmetom dokazovania, ani odvolací súd nemá žiadny dôvod a zákonný podklad pre to, aby mohol akceptovať obhajobu, že tieto boli vykonštruované a nepravdivo obviňujúce.

Ani Bc. P. C. počas celého trestného konania neuviedol, akú pohnútku k takémuto krivému obvineniu mohol mať M. Č., o ktorom sám Bc. P. C. uvádzal, že ho nepoznal.

V tomto kontexte potom vyznievajú, ako príliš vzdialené predmetu dokazovania, jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Tie totiž do dôkaznej situácie nemôžu priniesť konkrétny výsledok v tom smere, že by mohli niektoré dôkazy potvrdiť alebo vylúčiť.

Návrhy vypočúť riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave z r. 2002, JUDr. J. F., E. C., M. G. zabezpečiť výpisy z lustrácií obyvateľstva Policajného zboru, výpis z policajných štatistík, výpis záznamu z policajnej akcie z 22. mája 2002, vypočúť R. H., to všetko spolu s ďalšími navrhovanými dôkazmi nemôžu potvrdiť ani

vyvrátiť tvrdenia M. Č., M. D. a hlavne Z. K., napr. v tom smere, či telefonoval skutočne s posledne menovaným alebo nie v rozhodnom čase. Tak, ako Z. K. nedokazoval, že Bc. P. C. mal informáciu o pripravovanej policajnej akcii, získanú výlučne po služobnej oficiálnej línii, tak ako Z. K. nedokazoval, že mu telefonoval výlučne zo svojho mobilného telefónu a pod. (ku ktorým skutočnostiam smerujú jeho návrhy na doplnenie dokazovania).

Rovnako pre hodnotiaci subjekt vyvstáva otázka, či Z. K. o priebehu súdneho konania mal za nevyhnutné analyzovať výpovede proti Bc. P. C. od M. Č. a M. D., tieto si svojim spôsobom podpísať, vykonštruovať a tak krivo obviniť Bc. P. C., ako policajta, ktorý na rozdiel od neho a jeho ostatných spoluobžalovaných nemal s M. Š. nič spoločné len preto, aby si zabezpečil nižší trest, keď už aj tak usvedčil z trestnej činnosti ostatných spoluobžalovaných zo zločineckej skupiny.

Preto aj odvolací súd pri hodnotení týchto skutočností nadobudol presvedčenie, že výpovede spomínaných rozhodujúcich troch svedkov sú vierohodné a dostatočne preukazujúce vinu obžalovaného Bc. P. C..

Ku skutku č. 3/ – poškodený Ing. K. K.:

Z tohto skutku obžalovaného M. Š., ako aj obžalovaného J. F. usvedčoval bez pochybností predovšetkým poškodený Ing. K. K., výpoveď ktorého plne korešponduje s výpoveďou svedka M. Č..

V tomto prípade je jasne dokumentovaná spolupráca svedka M. Č. s M. Š. a tak vyvrátená obhajoba M. Š., že s M. Č. nikdy nespolupracoval. V rámci výpovede poškodeného Ing. K. K., okrem iných skutočností, tento aj vypovedal, že Š. poznal dávnejšie, ešte keď prevádzkoval diskotéku v .Z. a tento „mu na diskotéku posielal F., Č., K., ktorým vyplácal 800-1000 Sk za večer“. Z tohto jeho vyjadrenia je zrejmé tak vedúce postavenie obžalovaného M. Š. k týmto osobám a tiež, že M. Č. bol začlenený do tejto skupiny osôb, spolupracoval s nimi a potom v tomto svetle treba hodnotiť jeho výpovede.

K samotnému skutku treba dodať, že Ing. K. K. priamo usvedčuje aj M. Š. aj J. F.. Podľa neho, čo potvrdil aj svedok M. Č. s M. Š. aj osobne jednak J. F. bol

zase vodičom, ktorý bol dokonca spolu s M. Č. pre peniaze od Ing. K. K. v obci V., kde im odovzdal sumu 420 000 Sk.

Z priebehu tohto skutku, ako o ňom vypovedali Ing. K. K. a M. Č., je zreteľná viackrát používaná v podstate osvedčená taktika a spôsoby jednania zo strany obžalovaného M. Š.. Ak totiž získal informáciu o existencii osoby, ktorá niekomu niečo dlží, zinscenovala sa určitá situácia (poškodil sa majetok a pod.), následne sa predstierali určité skutočnosti (napr., že sú za tým P.) potom „akože v rámci pomoci“ dotýčnemu sa od neho vymohli peniaze s tým, že skutočný prípadný veriteľ žiadne svoje peniaze nedostal, dokonca o takejto udalosti ani nevedel.

Tento postup sa uplatnil aj u niektorých ďalej uvedených skutkov.

Ku skutkom č. 4/ a č. 5/ - poškodení Z. J. a R. M.:

Zo skutku v bode 4/ - voči poškodenému Z. J. je M. Š. usvedčený svedkom M. Č., ktorého výpoveď v plnej miere, z hľadiska obsahu telefonátu, korešponduje s výpoveďou poškodeného. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že M. Č. nemal žiadny osobný vzťah k rodine J., nemal ako získať informácie o osobných pomeroch tejto rodiny. Prítom z obsahu telefonátu aj podľa jeho vlastného vyjadrenia (viď jeho výpoveď z prípravného konania – dňa 18. januára 2007) telefonujúci mu podrobne porozprával, „kde bol, kde robí, popísal jeho mladšiu dcéru, kam chodí do školy, v akom čase“. Svedok M. Č. nemal ako získať tieto informácie, preto jeho výpovedi nie je dôvod neveriť. Z hľadiska hodnotenia dôkazov totiž vyvstáva otázka, ako inak by mohol M. Č. vedieť reprodukovať presný obsah telefonátu v súlade s výpoveďou Z. J., keď o ňom mohli vedieť len dve osoby, telefonujúci na strane jednej a Z. J. na strane druhej.

Pokiaľ ide o skutok v bode 5/ rozsudku spáchaný vo vzťahu k poškodenému R. M., prvostupňový súd ho starostlivo vyhodnotil na stranách 110 až 130 svojho rozsudku, s ktorým vyhodnotením sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu niet dôvodu neveriť výpovedi R. M., rod. J. o tom, že pri tomto skutku spolupracoval s M. Š.. Podľa výpovedí totiž aj ostatných – konkrétne P.

H. a Z. K., totiž R. M. – rod. J., určitý čas spolupracoval pri vymáhaní pohľadávok s M. Š. a často na to využíval jeho ľudí, čo v plnej miere korešponduje s výpoveďou tohto svedka.

Ak sa ho zúčastnili aj J. H. a M. Č., ktorí podľa vykonaných dôkazov spolupracovali práve s M. Š., kým o ich prípadnom bližšom vzťahu k R. M., rod. J. sa žiaden svedok, či obžalovaný (R. Z., P. H., Z. K.) vôbec nezmiňujú, hoci vzájomné vzťahy medzi obžalovanými a svedkami podrobne a obsiahlo opisovali, potom skutočne niet dôvodu spochybniť výpoveď tohto svedka.

V súlade s týmto hodnotením je aj výpoveď M. D., ktorý potvrdil, že R. M., rod. J. bežne oslovil M. Š., že potrebuje ľudí na vymáhanie pohľadávok, M. Š. ich zabezpečil a tým vlastne R. M., rod. J. využíval jeho ľudí v jeho mene a potom M. Š. odvádzal asi 30% zo zisku.

Obžalovaní J. H. a M. J. popierali, že by mali vedomosť o tom, že pracujú pre zločineckú skupinu a domnievali sa, že vymáhajú legálnu pohľadávku.

Takýmto výpoveďami nemožno ani z pohľadu odvolacieho súdu uveriť, pretože každý jeden z nich o tom druhom vedel, že spolupracujú s M. Š., vedeli o povahe a rozsahu činnosti takejto skupiny. Pritom podľa M. Č. „M. J. robil vyhadzovača, pôsobil v skupine“; podľa M. D., M. J. vymáhal pohľadávky pre M. Š. a R. M., rod. J.“, podľa R. M., rod. J., M. J. M. J. bol od počiatku s ním, stal sa členom skupiny, stále ho vozil, väčšinou fungoval ako šofér.

M. J. sa v danom prípade aktívne podieľal na psychickom nátlaku voči poškodenému, býval spolu s ostatnými v stane na predmetnom pozemku, šoféra v tomto prípade nerobil, pretože podľa všetkých výpovedí v tomto prípade R. M., rod. J. vozil R. C.. Úloha určená M. J. tu teda bola iného charakteru, než robiť šoféra.

To isté sa vzťahuje aj na obžalovaného J. H..

Odvolací súd teda má za to, že prvostupňový súd aj v tomto bode správne určil skutkové i právne postavenie jednotlivých obžalovaných v tomto bode.

Ku skutku č. 6/ – poškodená S. H.:

Obžalovaných M. Š. a P. Š. zo spáchania tohto skutku usvedčuje predovšetkým poškodená S. H., ktorá tak v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní, veľmi podrobne vypovedala o všetkých okolnostiach počnúc prvou návštevou, pri ktorej boli M. Š., P. H. a Z. K., ktorí ju oslovili, že v S. je také pravidlo, že lokály dávajú peniaze im, jednoducho, že im má platiť, následne podrobne popisovala, ako v konečnom dôsledku mesačne P. H. odovzdávala sumu 2 000 Sk.

Táto svedkyňa tiež vypovedala v podstate aj ku skutku v bode 1/, t.j. k pôsobeniu osôb okolo M. Š., podľa nej veľa ľudí vedelo, čo skupina ľudí okolo M. Š. robí, rozprávali jej viacerí, ako mu platia, ju samu ľudia upozorňovali, že má odvalu, keď otvárala svoju prevádzku, či nevie, čo sa deje, že keď sa otvorí nejaká prevádzka, tak tam hneď inú v podstate účtovať a chcu peniaze. S. je malé mesto, každý vedel, čo Š. so svojou skupinou robili, navštevovali podniky, chodili do D., kde aj ľudia kvôli nim prestali chodiť. Ona sama bola prítomná na jednej diskotéke v H., keď tam prišli, hodili slzný plyn a celá diskotéka bola zamorená a o týždeň neskôr už tam bola pri vstupných dverách nasadená jeho služba.

Aj keď peniaze za svoju prevádzku odovzdávala prevažne P. H., ktorý chodil s P. Š., pri druhej splátke bol aj M. Š., na ktorom bolo vidieť, že vedel, o čo sa jedná.

Výpoveď tejto svedkyne potvrdili aj čašníci v predmetnej prevádzke I. F. a I. Š. a napokon skutok v celom rozsahu priznal aj P. H., ktorý objasnil, že takto chodil pre peniaze raz mesačne po dohode s M. Š., čo plne korešponduje s celkovým obsahom výpovede poškodenej.

Ku skutku č. 7/ - poškodený O. P.:

Obžalovaných M. Š. a Z. U. v tomto bode presvedčivo usvedčuje poškodený O. P.. Pokiaľ ide o aktivity Z. U., poškodený vypovedal, že to bol práve on, ktorý ho ako prvý telefonicky oslovil, že má nejaký problém, že sa potrebujú s ním stretnúť, na prvom stretnutí, kedy mu v podstate povedali, že bude platiť za ochranu, bol okrem P. H. prítomný aj Z. K. a Z. U. pred druhým stretnutím to bol práve Z. U., ktorý mu telefonoval s tým, že „už to horí“, že je potrebné znova sa stretnúť, takže posudzujúc subjektívnu stránku Z. U.

k zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák. niet pochýb, že táto je z jeho strany v plnej miere naplnená. Z jeho aktivít, ako ich opisoval O. P., niet najmenších pochybností, že sa začlenil do skupiny ľudí okolo M. Š. s cieľom nútiť poškodeného platiť peniaze pre nič iné, len preto, že podniká a v rámci nej dokonca vyvíjal konkrétnu činnosť v komunikácii s poškodeným.

Nielen Z. U., ale aj M. Š. v tomto bode usvedčuje aj P. H.. Pokiaľ totiž O. P. vypovedal, že pri všetkých stretnutiach, pri ktorých bol upozorňovaný, že musí platiť, lebo kazí ceny mäsa, resp. aj bez tohto dôvodu, (tak to vyznelo z reprodukovovaných komunikácií poškodeným), prítomné osoby sa odvolávali na M. Š., túto časť skutkových okolností potvrdil hlavný aktér skutku P. H., že tak robil po dohode s M. Š.. P. H. potvrdil aj to, že po odmietavom postoji O. P. on vec síce neriešil, ale M. Š. ju riešil cez R., čo je M. D. s tým, že M. Š. ho poslal preto, že je cigáň a P. je tiež cigáň.

Vyhodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom aj pri tomto skutku plne teda zodpovedá skutočnému obsahu relevantných dôkazov, ktoré boli vo vzťahu k nemu vykonané.

Ku skutku č. 8/ - poškodený P. L.:

Tento skutok bol v obžalobe podstatne širšie koncipovaný, kde súčasťou objektívnej stránky skutkového znenia boli okrem verbálnych vyhrážok aj konkrétne fyzické útoky na poškodeného, navyiac mal byť vydieraný sumou 2 mil. Sk, ktorú mal aj prostredníctvom kuriéra obžalovanému M. Š. odovzdať. Fyzické útoky voči poškodenému a vyplatenie sumy 2 mil. Sk M. Š. prvostupňový súd po obsiahlom dopĺňujúcom dokazovaní nemal za preukázané, a preto podstatným spôsobom upravil znenie tohto skutku.

Odvolačný súd dospel k zisteniu, že postup prvostupňového súdu bol správny a zákonný a vina obžalovaných M. Š. a P. Š. v ustálenom rozsahu preukázaná.

Dokazuje ju výpoveď poškodeného P. L., ktorú od počiatku pokiaľ ide o samotné vymáhanie „výpalného“, potvrdzovali Ing. V. T. a A. R., z ktorých obaja

vedeli, že poškodený P. L. je takto vydieraný. A. R. bol dokonca svedkom prvej návštevy zo strany P. H. a P. Š. v areáli, v ktorom mala prevádzku firma poškodeného, ktorý po tomto stretnutí ako úplne cudzí človek montujúci v tejto firme kamerový systém videl zmenu v správaní poškodeného a keď sa ho po odchode týchto ľudí z areálu firmy pýtal, čo sa stalo, povedal mu bledý a vystrašený, že pýtajú od neho peniaze.

Ing. V. T. je zase osoba pracovne v podstate nadriadená poškodenému, ktorý mu ihneď telefonicky oznámil, že mal návštevu zo strany obžalovaných a že pýtajú od neho peniaze.

Napokon spáchanie skutku do tejto miery priznal aj P. H., ktorý z jeho spáchania usvedčil aj P. Š. a M. Š.. Keďže výpovede poškodeného Ing. V. T., A. R. a P. H. v týchto fázach skutku v plnej miere sú súhlasné je vina obžalovaných M. Š. a P. Š. na tomto skutku bezpečne preukázaná.

Ku skutku č. 9/ - poškodený Ing. J. H.:

Vyhodnotenie dôkaznej situácie, vrátane právnych záverov o účasti obžalovaného M. Š. na tomto skutku, je obsiahnuté na stranách 175 až 183 napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedá skutočnému obsahu zadovážených dôkazov.

Účasť M. Š. aj keď nepriamo plynie z výpovedí R. Z., P. H., Ing. J. H., JUDr. J. H. a M. L.. Najpodstatnejšia z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaného M. Š. je výpoveď P. H.. Ten v nadväznosti na výpovede vyššie uvedených svedkov a R. Z. objasňoval, že osoby, ktoré chceli vypaľovať R. Z. boli nejakí ľudia, ktorým dal M. Š. voľnú ruku nech si robia čo chcú, ale jemu budú odvádzať percentá. R. Z. zase priamo vypovedal, že osoby, ktoré boli za ním vo veci vyberania poplatku za bufet, ktorý prevádzkoval pri vodnej ploche zv. O. povedali mu, že konajú na príkaz M. Š..

Ak teda prvostupňový súd ustálil, že neveril obhajobe M. Š., že s týmto skutkom nič nemal, ani odvolací súd nemá dostatočný podklad pre učinenie iného názoru. Treba totiž všetky dôkazy posudzovať v celej ich kompletnosti, s ohľadom na celkové

a rešpektované postavenie M. Š. v danom regióne a prvá výpoveď hlavne P. H. zapadá do celkovej tejto dôkaznej situácie.

Ku skutku č. 11/ - poškodený P. P.:

Tento skutok začala polícia dokumentovať na základe trestného oznámenia poškodeného P. P., ktoré podal dňa 21. septembra 2006, a to v čase, keď mu nejaké osoby mali uložiť pokutu 1 000 000 Sk, pretože údajne mal zapáliť osobné vozidlo užívané Ľ. Č., čo podľa jeho výpovede nebola pravda. Za tejto situácie nevedel čo ďalej, bál sa, peniaze nemal a ani nevedel, čo má robiť.

Pri tomto úkone súhlasil s odpočúvaním jeho mobilného telefónu, na základe ktorej skutočnosti začala polícia odpočúvať jeho telefonáty, následne začala, na základe príkazov vydaných sudcom pre prípravné konanie, odpočúvať aj mobilné telefóny obžalovaných, ktorá tak monitorovala aktivity jednotlivých obžalovaných.

Odvolačí súd je toho názoru, že práve obsah jednotlivých telefonátov, ako je tento zadokumentovaný v trestnom spise a ako to sčasti oboznámil prvostupňový súd na strane 200 až 211 napadnutého rozsudku, preukazuje subjektívnu stránku obžalovaného Ľ. Č. k pokusu obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 20, § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., obžalovaných M. Š. k obzvlášť závažnému zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., s použitím § 141 písm. a/ Tr. zák. a u obžalovaného M. M. k prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Zodpovedá skutočnosti, že obžalovaní Ľ. Č., M. Š. a M. M. sa obhajovali spôsobom, ktorým naznačovali chýbajúcu subjektívnu stránku k týmto zločinom, telefonické hovory však zjavne ich obhajobu vyvracajú.

V tomto ohľade prvostupňový súd na strane 212 až 217 rozviedol veľmi podrobne právne úvahy, ktoré ho viedli k uznaniu viny obžalovaných z uvedených trestných činov, najvyšší súd sa s týmto vyhodnotením v plnom rozsahu stotožňuje, pretože zodpovedajú preukázanému skutkovému základu u týchto obžalovaných. V podrobnostiach preto v ďalšom odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku aj v tomto bode.

Ku skutku č. 12/ - poškodený M. Č.:

Napriek tej skutočnosti, že obžalovaný Z. U. spáchanie tohto skutku taktiež popieral, je jeho obhajoba dostatočne vyvrátená výpoveďami poškodeného M. Č., svedka B. T. a svedkyne Ľ. K..

Poškodený M. Č. vypovedal hlavne o tom, že keď bol pri automatoch v úzkej uličke ho udieral Z. K., Z. U. ho chcel udierať, ale tá ulička bola úzka, takže sa len načahoval, ale zrejme ho neudrel, opisoval aj jeho ďalšie, hlavne verbálne aktivity voči jeho osobe.

Svedok B. T. potvrdil, že videl, ako podnapitý Z. U. sa snažil vytrhnúť z pódia drevenú guľatinu a na M. Č. pritom slovné útočil, stále na neho vykrikoval, „proč si nás potopil, zabijem Ťa“. Veľakrát sa aj rozbehol, dokrival k stolu, kde sedel M. Č., ako by ho chcel udrieť, ale usporiadateľ mu v tom zabránil. Búchal aj s pohárom o stôl, opakovane vykrikoval na M. Č. tie isté slová, „proč si nás potopil, zabijem Ťa, ty hajzle“!

Svedkyňa Ľ. K. potvrdila, že keď sa snažila pri automatoch odtiahnuť Z. K. od M. Č., Z. U. jej v tom aktívne bránil.

Tieto dôkazy teda zreteľne preukazujú vinu obžalovaného Z. U., ako ju správne ustálil špecializovaný trestný súd.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými i právnymi závermi prvostupňového súdu vo vzťahu ku všetkým skutkom, ktoré boli predmetom dokazovania.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel tiež k záveru, že prvostupňový špecializovaný trestný súd nepochybil pri rozhodovaní o trestoch pre obžalovaných J. F., J. H., M. J., Z. U. a Bc. P. C., keď im v rámci príslušných trestných sadzieb uložil nepodmienečné tresty odňatia slobody v rôznych výmerách, diferencovaných vzhľadom

k príslušným trestným sadzbám u toho ktorého trestného činu, z ktorého boli uznaní za vinných, ako aj vzhľadom na ich mieru účasti na jednotlivých skutkoch a celkovú závažnosť ich konania v prospech zločineckej skupiny.

Tresty odňatia slobody uložené týmto obžalovaným vo výmerách uvedených vo výrokovej časti napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za správne, zákonné a spravodlivé, primerané k osobám jednotlivých páchatel'ov, ako aj k ich doterajšiemu spôsobu života a možnostiam ich prevýchovy a nápravy. Primerané sú aj k závažnosti spáchaných trestných činov z hľadiska spôsobu ich spáchania, ako aj spôsobených následkov. Najvyšší súd nezistil teda žiadny zákonný dôvod pre zmenu týchto trestov u menovaných obžalovaných. V tomto smere si teda u týchto obžalovaných neosvojil ich odvolacie námietky, pokiaľ sa alternatívne domáhali uloženia miernejších trestov odňatia slobody.

Inú situáciu však vzhliadol u obžalovaných M. Š., P. Š., M. M. a Ľ. Č..

Pokiaľ ide o obžalovaných M. Š. a P. Š., u týchto prvostupňový súd ukladal tresty za použitia asperačnej zásady zakotvanej v § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože títo sa dopustili trestných činov, za ktoré zákonodarca stanovil trest odňatia slobody 20 až 25 rokov alebo doživotie.

Pri použití pravidla pri ukladaní trestu uvedeného v § 41 ods. 2 Tr. por. mal prvostupňový súd za to, že jedinou alternatívou pri ukladaní trestu v takejto sadzbe je trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov odňatia slobody.

Odvolací súd sa však s takýmto názorom nestotožnil majúc za to, že spodná hranica takto určenej trestnej sadzby je 23 rokov a 4 mesiace odňatia slobody.

Súčasne dospel k záveru, že celú trestnú činnosť oboch obžalovaných a jej závažnosť z hľadiska primeranosti trestu vystihuje trest odňatia slobody v rámci takejto trestnej sadzby, t.j. sadzby v rozpätí od 23 rokov a 4 mesiace do 25 rokov trestu odňatia slobody.

Aj v rámci takto ustálenej trestnej sadzby však musel diferencovať a vziať do úvahy, že M. Š. sa dopustil viacerých a závažnejších skutkov než P. Š..

Napokon po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že u obžalovaného M. Š. je primeraný trest odňatia slobody vo výmere 24 rokov trestu odňatia slobody a u P. Š. vo výmere 23 rokov a 4 mesiace takéhoto trestu.

Nezistil však dôvod pre upustenie ukladania trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., t.j. ukladanie trestu podľa tohto ustanovenia považoval za nevyhnutné a zákonné.

Z týchto dôvodov na základe ich odvolaní podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste ohľadne oboch týchto obžalovaných a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. za použitia tých istých ustanovení ako prvostupňový súd im uložil zhora uvedené tresty odňatia slobody majúci za to, že tieto lepšie vyjadrujú povahu a závažnosť nimi spáchanej trestnej činnosti.

U obžalovaných M. M. a L. Č. prvostupňový súd uložil tresty odňatia slobody za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Najvyšší súd po splnení svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že u týchto obžalovaných použitie asperačnej zásady je neprimerane prísne a vzhľadom na mieru ich účasti na predmetnej trestnej činnosti, ako aj k ich osobám a doterajšiemu spôsobu života, treba uložené tresty odňatia slobody týmto obžalovaným považovať za nespravodlivé a vysokou mierou prevyšujúce trestnoprávny postih, v porovnaní s páchatelmi ďalších (a to aj viacerých) trestných činov v predmetnej veci.

Obžalovanému M. M. bol za dva skutky pod bodmi 1/ a 11/, teda za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296. Tr. zák. a pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený podľa § 296 s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tento obžalovaný bol v minulosti dvakrát odsúdený na podmienené tresty odňatia slobody pre menej závažné trestné činy inej povahy, ako je tomu v predmetnej veci. Jeho účasť na trestnej činnosti v tejto veci sa obmedzila len na účasť na skutku pod bodom 11/ (prečin podvodu voči poškodenému P.) a na skutku pod bodom 1/ účasť v zločineckej skupine, práve cez tento skutok pod bodom 11/, pretože žiadna iná činnosť tohto obžalovaného v prospech tejto skupiny sa vykonaným dokazovaním nepreukázala.

Za tejto situácie uložený trest odňatia slobody tomuto obžalovanému vo výmere desať rokov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby upravenej v zmysle asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.) považuje odvolací súd za neprimerane prísny a nezodpovedajúci všetkým zásadám a kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska výmery trestu.

Rovnako za neprimerane prísny a neadekvátny považuje odvolací súd aj trest odňatia slobody vo výmer 18 a pol roka obžalovanému L. Č.. Tento súhrnný a úhrnný trest bol tomuto obžalovanému podľa § 189 ods. 3 s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený pre účasť na jedinom skutku pod bodom 11/, právne posúdenom ako pokus obzvlášť závažného zločinu vydierania v spolupáchateľstve podľa § 20 ods. 1, § 14 ods. 1 § 189 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Pritom súhrnný trest sa u tohto obžalovaného ukladal vo vzťahu k predchádzajúcemu jeho odsúdeniu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol obžalovanému právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov a s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Aj keď v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd, vzhľadom na mieru účasti obžalovaného Č., ako aj závažnosť jeho konania, dospel k záveru, že použitie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. by u tohto obžalovaného viedlo k neprimerane prísnemu trestnému postihu. Prvostupňový súd práve cez vyššie citované ustanovenie uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 a pol roka, teda síce na samej dolnej, nožnej prípustnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ale takto uložený trest nemožno považovať vo vzťahu k tomuto obžalovanému, ani v porovnaní s trestami výmerami trestov odňatia slobody uloženými ďalším spoluobžalovaným v predmetnej trestnej veci, za spravodlivý a zákonný.

Z ustanovenia § 154c Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala, majú prednosť pred zákonom v prípadoch, keď zabezpečujú väčší rozsah ľudských práv a slobôd.

Niet pochybností, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd vo svojom čl. 6 ods. 1 v znení protokolu č. 11 aj s prihliadnutím na nadväzujúcu judikatúru ESĽP zabezpečuje väčší rozsah práva obvineného na spravodlivé prejednanie jeho trestnej veci vrátane práva na spravodlivý trest, ako je tomu v trestnom zákonodarstve Slovenskej republiky.

Podľa judikatúry EŠLP sú spravodlivosť konania a spravodlivosť trestu vždy preskúmateľné. Testom spravodlivosti pri ukladaní trestu je jeho proporcionálnosť vo vzťahu k závažnosti činu, a to po zohľadnení takých kritérií, ako sú spôsob spáchania a činu jeho následok, miera a forma zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

Pri rozhodovaní o treste, teda v zmysle vyššie uvedeného, treba brať do úvahy jednak individualitu páchatel'a, jednak okolnosti spáchaného trestného činu.

Zákonodarca v dôvodovej správe k zákonu č. 300/2005 Z.z. (Trestný zákon) kladie dôraz na individualizáciu prístupu pri riešení trestných vecí na základe možnosti využitia alternatívnych trestov tak, aby sa zaistila pozitívna motivácia páchatel'a. Pri uplatnení asperačnej zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák., však takáto individualizácia je sporná, pretože v tomto ustanovení je uvedený presný popis výpočtu trestu, ktorý postup neumožňuje zohľadniť materiálnu stránku trestného činu a jeho individuálne zvláštnosti.

Aj v teraz posudzovaných prípadoch vo vzťahu k obžalovanému M. M. a Ľ. Č., by uplatnenie asperačnej zásady nebralo ohľad na individualizáciu páchatel'a a okolnosti spáchaného trestného činu, čo by bolo v rozpore s čl. 6 Dohovrou.

Pri aplikácii asperačnej zásady u obžalovaného M. M., by bol súd povinný za skutok v bode 11/ a skutok v č. 1/ (ktorý spáchal len tým, že skutkom č. 11/ bol činný pre zločineckú skupinu) uložiť mu trest odňatia slobody v sadzbe od 9 rokov a 2 mesiace do 13 rokov a 4 mesiace, u Ľ. Č. za skutok č. 11/ pri ukladaní súhrnného trestu k predchádzajúcemu podmienenému trestu odňatia slobody v sadzbe od 18 rokov a 4 mesiace do 25 rokov, ktorý postup by v prípade ukladania trestov v uvedených rozpätiach bez možnosti individuálneho posúdenia bol neprimeraný a tým i nespravodlivý.

Z týchto dôvodov odvolací súd u týchto dvoch obžalovaných zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pri ukladaní nových trestov upustil od použitia asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. a uložil im tresty odňatia slobody v rámci zákonom stanovených trestných sadziieb bez ich navyšovania podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., a to u obžalovaného M. M. vo výmere 5 (päť) rokov a u obžalovaného Ľ. Č. vo výmere 10

(desať) rokov. Ide síce o tresty uložené na samých dolných hraniciach príslušných trestných sadzieb, ktoré však v pomere k miere účasti týchto obžalovaných na celkovej predmetnej trestnej činnosti nemožno považovať za mierne, naopak podľa názoru odvolacieho súdu plne vystihujú závažnosť nimi spáchaných trestných činov a sú primerané aj k osobám oboch obžalovaných a možnostiam ich prevýchovy a nápravy.

Odvolací súd je toho názoru, že vzhľadom k uvedenému, ustanovenie čl. 6 Dohovoru takýto postup v plnej miere nielenže umožňuje, ale priamo zabezpečuje dosiahnutie spravodlivého trestu pre toho-ktorého obžalovaného za konkrétnu trestnú činnosť.

Odvolací súd za správny považuje aj výrok o náhrade škody.

Obžalovaný M. Š. v podanom odvolaní považuje za nezákonný výrok o náhrade škody v prospech poškodeného Ing. K. K. s tým, že ním nebol jeho nárok riadne uplatnený, pretože na záver výsluchu v prípravnom konaní neuviedol, že si takých nárok uplatňuje, ale uviedol, „že si takýto nárok bude uplatňovať vo výške 40 000 Sk“.

V takejto protokolácii skutočnej vôle poškodeného pri jeho výsluchu odvolací súd nevzhliada žiadnu vadu.

Námietka v odvolaní v tomto ohľade prehliadla podstatný fakt a to, že predseda senátu po otvorení hlavného pojednávania, konaného dňa 11. novembra 2008, v súlade s ustanovením § 256 ods. 2 Tr. por. vyjadrenie poškodeného Ing. K. K. prečítal, a tým okamihom bol jeho nárok v konaní pred súdom riadne a včas uplatnený, v čom treba chápať aj zmysel tohto zákonného ustanovenia.

K odvolaniu prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky:

Oslobodenie obžalovaných M. Š. a J. F. spod spáchania skutku v bode 7/ obžaloby prokurátora z 13. júna 2008, ktorého sa mali dopustiť voči poškodenému J. Č., považuje odvolací súd za dôvodné.

Prvostupňový súd na str. 130 až 137 podrobne vycitoval vykonané dôkazy, ktoré ohľadne tohto skutku vykonal, rozviedol svoje právne úvahy, ktoré ho k takémuto rozhodnutiu viedli. Vyplýva z nich, že po tom, čo J. Č. na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď výrazným spôsobom v prospech obžalovaných, súd prvého stupňa nepovažoval jeho výpoveď z prípravného konania za dostatočnú preto, aby mohol rozhodnúť o vine obžalovaných, najmä keď ostané dôkazy mierne svedčia v prospech obžalovaných.

Zodpovedná pritom skutočnosti, že J. Č. vypovedal veľmi rozdielne. Kým v prípravnom konaní obžalovaných usvedčoval v tom význame, že vozidlá si od neho postupne odoberali a za tieto mu nebolo zaplatené, aj keď sa toho u M. Š. domáhal a tento mu to aj sľuboval a až na koniec povedal, že platiť nebude, na hlavnom pojednávaní zmenil túto výpoveď tak, že sa mu nikto nevyhrážal, všetko mu bolo zaplatené a nikto mu nič nedlží.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu komplexná dôkazná situácia, ako sa vyvinula na hlavnom pojednávaní po vypočutí obžalovaných M. Š., F. A., J. F., Z. K. a svedkov R. V. a P. M., nenasvedčuje verzii o vydieraní poškodeného J. Č., skôr nasvedčuje jeho zneužitiu obžalovanými iným spôsobom.

Treba zo strany odvolacieho súdu doplniť, že ani výpoveď J. Č. z prípravného konania (relevantná je jedine jeho výpoveď z 8. februára 2008 na č.l. 1104 a nasl.) neobsahuje žiadne také skutočnosti, z ktorých by sa dalo zistiť, aké násilie, hrozba násilím alebo inej ťažkej ujmy boli na neho a kým vyvinuté, aby tento stav spojený s preberaním a nesplácaním vozidiel znášal.

Poškodený J. Č. v tejto výpovedi objasňoval, ako sám M. Š. požiadal o pôžičku, ako sám súhlasil s jeho podmienkami a peniaze v sume 400 000 Sk aj prevzal.

Popisoval, ako mu po čase M. Š. telefonoval, že by potreboval jedno vozidlo z jeho autopožičovne s tým, že za jeho prenájom zaplatí alebo odráta z jeho dlhu. Vozidlo si prevzal Z. K., on aj spísal zmluvu s firmou D., s.r.o., ktorej bol majiteľom M. Š., ktorý však podpis zmluvy odkladal, až ju vôbec nepodpísal.

Ďalej, asi o dva týždne prišiel k nemu J. F., že M. mu odkazuje, aby mu poslal ešte jedno vozidlo. Nikto sa mu v tej dobe ešte nevyhrážal, bral to tak, že si za požičané vozidlá odráta časť zo svojho dlhu, ktorý mal u M. Š. F. vozidlo vydal, v tomto prípade zmluvu ani nespísal. Po požičaní týchto dvoch vozidiel išiel za M. Š., že to takto ďalej nejde, že on musí platiť leasingové splátky, na čo mu na druhý deň dal 50 000 Sk, čo pokrylo náklady za obidve vozidlá.

Vo februári 2005 keď mal M. vrátiť dlh, išiel za ním, že ako to bude s odrátaním dlhu, nakoľko za požičané vozidlá dlhú dobu neplatil, ten mu však povedal, že nič odrátavať nebude a že chce vrátiť celý dlh. Vtedy mal z neho strach nie preto, že by sa mu on konkrétne alebo jeho ľudia vyhrážali, ale preto, že z M. mali strach všetci v okolí S., lebo mal svoju skupinu ľudí, ktorá vydierala podnikateľov.

V máji 2005 kúpil na leasing vozidlo Seat Leon, nevyhovovalo mu, chcel ho predať, ponúkol ho M., ktoré ho zobral a aj mu riadne vyplatil peniaze. Toto vozidlo nadobudol legálne.

V auguste 2005 prišiel do firmy R. J. s tým, že M. súrne potrebuje auto, tak mu požičal Seat Altea, červenej farby. Na druhý deň išiel na M., že čo to má znamenať, povedal mu, že si to vozidlo nechá, aby sa prepísal leasing na jeho firmu D., s.r.o., s tým, že mu dá odstupné 100 000 Sk a 200 000 Sk mu odráta z dlhu, auto sa prepísalo, lenže žiadnych 100 000 Sk mu nevyplatil a ani neodráta z dlhu 200 000 Sk.

Potom v septembri 2005 zase prišiel Z. K. spolu s J. F., že potrebujú vozidlo, keďže z celej M. skupiny mal strach, vydal im vozidlo Seat Ibiza, červenej farby. Snažil sa dovolať M., ten sa mu však zatajoval.

Potom vo februári 2006 sa stretol s M., slušne sa ho pýtal, ako to bude ďalej, kto mu nahradí spôsobené škody, stručne mu odpovedal, že všetko sa vybaví, teraz ale nemá čas, ponáhľa a odvtedy už u neho z jeho skupiny nebol.

Potom na záver výsluchu J. Č. vypovedal o tom, ako po vzatí M. Š. mal opakovane telefonáty, v ktorých bol upozorňovaný, aby nevypovedal proti nemu, lebo to pocíti. Myslí si podľa hlasu a reči, že to bol F. A..

Z tejto výpovede, ktorú už nie je možné dopĺňať, pretože J. Č. ju na hlavnom pojednávaní poprel, teda vyplýva, že mal strach zo skupiny M. Š., pre jeho povest' a nie preto, že by sa mu niekto vyhrážal násilím alebo inou ťažkou ujmu. Ním takto opisované správanie dotknutých obžalovaných nepokrýva všetky znaky trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005.

Podľa tejto výpovede J. Č. tento mohol byť podvádzaný, resp. zneužívaný avšak podľa názoru odvolacieho súdu, takáto výpoveď svojim celkovým obsahom nekorešponduje s potrebnými znakmi skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Pokiaľ právna veta uvedená v obžalobe z 13. júna 2008 k tomuto skutku obsahuje, že obžalovaní „iného hrozbou násilím nútili, aby niečo konal“, ani táto nekorešponduje so skutočným obsahom výpovede J. Č. z 8. februára 2008.

Z týchto dôvodov považuje najvyšší súd aj túto oslobodzujúcu časť napadnutého rozsudku za správnu a zákonnú.

Pri nezmenenom rozsahu viny u obžalovaného J. F. potom najvyšší súd považuje za zákonný aj výrok o treste odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v napadnutom rozsudku.

Trest, ktorý mu vo výmere desať rokov a dva mesiace odňatia slobody uložil prvostupňový súd sa pohybuje v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, určenej prvostupňovým súdom za okolnosti a podmienok uvedených v napadnutom rozsudku, zodpovedajú zistenému skutkovému stavu. Vystihuje aj skutočnú mieru účasti J. F. na posudzovanej trestnej činnosti, a preto odvolací súd nezistil zákonné dôvody, pre prípadný výrok, že takto uložený trest je neprimerane mierny.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že odvolací súd považoval iba dôvodné odvolania obžalovaných M. Š., P. Š., M. M. a L. Č., čo do výrokov o treste. Za nedôvodné považoval odvolania J. F., J. H., M. J., Z. U., Bc. P. C., ako aj prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry

Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Preto o ich odvolaniach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 11. februára 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Marián Jarábek

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová